



Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2015/C 311/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	-----------------------------------------------------------------------------------------------------	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2015/C 311/02	Vec C-425/13: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Rada Európskej únie (Žaloba o neplatnosť – Rozhodnutie Rady o poverení na začatie rokovaní o prepojení systému Európskej únie obchodovania s emisiami skleníkových plynov so systémom obchodovania s emisiami skleníkových plynov v Austrálii – Smernice pre rokovania – Osobitný výbor – Článok 13 ods. 2 ZEÚ, článok 218 ods. 2 až 4 ZFEÚ a článok 295 ZFEÚ – Inštitucionálna rovnováha)	2
---------------	----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	---

2015/C 311/03	Vec C-584/13: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 16. júla 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation – Francúzsko) – Directeur général des finances publiques/Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA a Mapfre warranty SpA/ Directeur général des finances publiques (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z obratu – Pôsobnosť – Oslobodenie od dane – Pojem „poistné plnenia“ – Pojem „poskytovanie služieb“ – Paušálna suma za záruku pre prípad poruchy ojazdeného vozidla)	3
---------------	----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	---

2015/C 311/04	Vec C-612/13 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 16. júla 2015 – ClientEarth/Komisia (Odvolanie — Prístup k dokumentom inštitúcií Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Článok 4 ods. 2 tretia zarážka — Informácie o životnom prostredí — Aarhuský dohovor — Článok 4 ods. 1 a 4 — Výnimka z práva na prístup — Ochrana cieľov vyšetrovania — Štúdie vypracované podnikom na žiadosť Európskej komisie v súvislosti s prebratím smerníc v oblasti životného prostredia — Čiastočné odmietnutie prístupu)	4
2015/C 311/05	Vec C-615/13 P: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 16. júla 2015 – ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (EFSA), Európska komisia (Odvolanie — Prístup k dokumentom inštitúcií Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Článok 4 ods. 1 písm. b) — Nariadenie (ES) č. 45/2001 — Článok 8 — Výnimka z práva na prístup — Ochrana osobných údajov — Pojem „osobné údaje“ — Podmienky prenosu osobných údajov — Meno autora každej pripomienky týkajúcej sa návrhu usmernení Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín (EFSA) o vedeckej literatúre, ktorá má byť pripojená k žiadostiam o povolenie uviesť prípravky na ochranu rastlín na trh — Zamietnutie prístupu)	5
2015/C 311/06	Vec C-653/13: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Talianska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Smernica 2006/12/ES — Články 4 a 5 — Nakladanie s odpadmi — Región Kampánia — Rozsudok Súdneho dvora — Konštatovanie nesplnenia povinnosti — Čiastočné nevykonanie rozsudku — Článok 260 ods. 2 ZFEÚ — Peňažné sankcie — Penále — Paušálna pokuta)	6
2015/C 311/07	Vec C-681/13: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 16. júla 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden – Holandsko) – Diageo Brands BV/Simiramida-04 EOOD (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Uznávanie a výkon rozsudkov — Dôvody zamietnutia — Porušenie verejného poriadku členského štátu, v ktorom sa žiada o uznanie — Rozhodnutie súdu iného členského štátu, ktoré je v rozpore s právom Únie v oblasti ochranných známok — Smernica 2004/48/ES — Dodržiavanie práv duševného vlastníctva — Trovy konania)	6
2015/C 311/08	Vec C-21/14 P: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Rusal Armenal ZAO, Rada Európskej únie (Odvolanie — Dumping — Dovoz určitých hliníkových fólií s pôvodom v Arménsku, Brazílii a Číne — Pristúpenie Arménska k Svetovej obchodnej organizácii (WTO) — Článok 2 ods. 7 nariadenia (ES) č. 384/96 — Zlučiteľnosť s dohodou o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (GATT))	7
2015/C 311/09	Vec C-83/14: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. júla 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – „ČEZ Razpredelenie Bălgarija“ AD/Komisija za zaštita ot diskriminacija (Smernica 2000/43/ES — Zásada rovnosti zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod — Mestské časti obývané prevažne osobami rómskeho pôvodu — Umiestnenie elektromerov na elektrické stĺpy siete vysokého napätia vo výške 6 až 7 metrov — Pojmy „priama diskriminácia“ a „nepriama diskriminácia“ — Dôkazné bremeno — Prípadné odôvodnenie — Predchádzanie manipulácií s elektromermi a protiprávnych odberov — Proporcionalita — Všeobecný charakter opatrenia — Urážlivý a stigmatizujúci účinok tohto opatrenia — Smernice 2006/32/ES a 2009/72/ES — Nemožnosť konečného odberateľa kontrolovať svoju spotrebu elektriny)	8

2015/C 311/10	Vec C-140/14: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Slovenská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernice 2008/98/ES a 1999/31/ES — Zabránenie ukladaniam a odstránenie výkopovej zeminy a ďalšieho odpadu — Skládkovanie — Neprijatie opatrení na zneškodnenie a skladovanie týchto odpadov — Využitie súdnych opravných prostriedkov)	10
2015/C 311/11	Vec C-145/14: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Bulharská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Smernica 1999/31/ES — Článok 14 — Skládkovanie odpadu — Odpady, ktoré nie sú nebezpečné — Nesúlad existujúcich skládok)	11
2015/C 311/12	Vec C-369/14: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. júla 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Köln – Nemecko) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Odpad z elektrických a elektronických zariadení — Smernica 2002/96/ES — Článok 2 ods. 1 a článok 3 písm. a), ako aj prílohy IA a IB — Smernica 2012/19/EÚ — Článok 2 ods. 1 písm. a), článok 2 ods. 3 písm. b) a článok 3 ods. 1 písm. a) a b), ako aj prílohy I a II — Pojmy „elektrické a elektronické zariadenia“ a „elektrické a elektronické náradie“ — Pohony garážových brán)	11
2015/C 311/13	Vec C-468/14: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Dánske kráľovstvo (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/37/ES — Výroba, prezentácia a predaj tabakových výrobkov — Článok 2 ods. 4 a článok 8 — Zákaz uvádzania na trh tabaku na vnútorné použitie — Sypaný „snus“ (šnupací tabak))	12
2015/C 311/14	Vec C-485/14: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Francúzska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Voľný pohyb kapitálu — Článok 63 ZFEÚ a článok 40 Dohody o EHP — Daň z bezodplatného prevodu a prechodu — Oslobodenie — Dedičstvo a dary — Rozdielne zaobchádzanie — Inštitúcie usadené v inom členskom štáte — Neexistencia dvojstranného daňového dohovoru)	12
2015/C 311/15	Stanovisko 3/15: Žiadosť o stanovisko, ktorú podala Európska komisia podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ	13
2015/C 311/16	Vec C-579/14 P: Odvolanie podané 12. decembra 2014: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) zo 16. októbra 2014 vo veci T-297/13, Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	13
2015/C 311/17	Vec C-602/14 P: Odvolanie podané 23. decembra 2014: Bharat Heavy Electricals Ltd proti uzneseniu Všeobecného súdu (ôsma komora) z 21. októbra 2014 vo veci T-374/14, Bharat Electricals Ltd/Európska komisia	14
2015/C 311/18	Vec C-36/15 P: Odvolanie podané 28. januára 2015: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 25. novembra 2014 vo veci T-556/12, Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)/Royalton Overseas Ltd.	14
2015/C 311/19	Vec C-136/15 P: Odvolanie podané 20. marca 2015: Mohammad Makhoul proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 21. januára 2015 vo veci T-509/11, Makhoul/Rada.	14

2015/C 311/20	Vec C-227/15 P: Odvolanie podané 19. mája 2015: Robert Aubineau a i. proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 18. marca 2015 vo veciach T-195/11, T-458/11, T-448/12 a T-41/13, Cahier a i./Rada a Komisia	15
2015/C 311/21	Vec C-251/15 P: Odvolanie podané 26. mája 2015: Emsibeth SpA proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 26. marca 2015 vo veci T-596/13, Emsibeth/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	16
2015/C 311/22	Vec C-271/15 P: Odvolanie podané 8. júna 2015: Sea Handling SpA, v likvidácii, predtým Sea Handling SpA, proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 25. marca 2015 vo veci T-456/13, Sea Handling/Komisia	17
2015/C 311/23	Vec C-294/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poľsko) 17. júna 2015 – Edyta Mikołajczyk/Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki	19
2015/C 311/24	Vec C-298/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva) 18. júna 2015 – „Borta“ UAB/VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija	20
2015/C 311/25	Vec C-303/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Okręgowy w Łodzi (Poľsko) 22. júna 2015 – trestné konanie proti G. M. a M. S.	21
2015/C 311/26	Vec C-306/15: Žaloba podaná 23. júna 2015 – Európska komisia/Rumunsko.	21
2015/C 311/27	Vec C-316/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom (Spojené kráľovstvo) 26. júna 2015 – The Queen on the application of Hemming (podnikajúci ako „Simply Pleasure Ltd.“) a i./Westminster City Council	22
2015/C 311/28	Vec C-317/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 26. júna 2015 – X, Staatssecretaris van Financiën	23
2015/C 311/29	Vec C-318/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Taliansko) 26. júna 2015 – Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano	24
2015/C 311/30	Vec C-323/15 P: Odvolanie podané 30. júna 2015: Polynt SpA proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 30. apríla 2015 vo veci T-134/13, Polynt SpA a Sitre Srl/Európska chemická agentúra (ECHA)	24
2015/C 311/31	Vec C-324/15 P: Odvolanie podané 30. júna 2015: Hitachi Chemical Europe GmbH a Polynt SpA proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 30. apríla 2015 vo veci T-135/15, Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA a Sitre Srl/Európska chemická agentúra (ECHA)	25
2015/C 311/32	Vec C-326/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) 1. júla 2015 – AS „DNB Banka“/Valsts ieņēmumu dienests	26
2015/C 311/33	Vec C-331/15 P: Odvolanie podané 3. júla 2015: Francúzska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 16. apríla 2015 vo veci T-402/12, Carl Schlyter/Európska komisia	27

2015/C 311/34	Vec C-336/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbetsdomstolen (Švédsko) 6. júla 2015 – Unionen/Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB	29
2015/C 311/35	Vec C-339/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgicko) 7. júla 2015 – trestné konanie proti Lucovi Vanderborghтови, za účasti: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW	30
2015/C 311/36	Vec C-343/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Centrale Raad van Beroep (Holandsko) 8. júla 2015 – J. Klinkenberg/Minister van Infrastructuur en Milieu	31
2015/C 311/37	Vec C-344/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Appeal Commissioners (Írsko) 6. júla 2015 – National Roads Authority/The Revenue Commissioners	32
2015/C 311/38	Vec C-345/15 P: Odvolanie podané 7. júla 2015: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 28. apríla 2015 vo veci T-169/12, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)/Rada Európskej únie	33
2015/C 311/39	Vec C-350/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Taliansko) 10. júla 2015 – trestné konanie proti Lucianovi Baldettimu.	34
2015/C 311/40	Vec C-368/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus (Fínsko) 14. júla 2015 – Ilves Jakelu Oy	34
2015/C 311/41	Vec C-369/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 13. júla 2015 – Siderúrgica Sevillana S.A./Administración del Estado	35
2015/C 311/42	Vec C-370/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 13. júla 2015 – Solvay Solutions España S.L./Administración del Estado	37
2015/C 311/43	Vec C-371/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 13. júla 2015 – Cepsa Quimica, S.A./Administración del Estado.	39
2015/C 311/44	Vec C-372/15: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 13. júla 2015 – Dow Chemical Ibérica S.A./Administración del Estado	41
2015/C 311/45	Vec C-389/15: Žaloba podaná 17. júla 2015 – Európska komisia/Rada Európskej únie.	42
2015/C 311/46	Vec C-394/15 P: Odvolanie podané 21. júla 2015: John Dalli proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia rozšírená komora) z 12. mája 2015 vo veci T-562/12, John Dalli/Európska komisia	43
 Všeobecný súd		
2015/C 311/47	Vec T-19/13: Uznesenie Všeobecného súdu z 29. júna 2015 – Frank Bold/Komisia („Životné prostredie — Smernica 2003/87/ES — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov — Rozhodnutie, ktorým boli Českej republike prechodne pridelené kvóty zdarma v súvislosti s modernizáciou postupov výroby elektriny — Žiadosť o interné preskúmanie rozhodnutia — Neexistencia individuálne určeného opatrenia — Rozhodnutie Komisie o neprípustnosti žiadosti o preskúmanie — Žaloba čiastočne zjavne neprípustná a čiastočne zjavne bez právneho základu“). . .	44

2015/C 311/48	Vec T-690/13: Uznesenie Všeobecného súdu z 22. júna 2015 – In vivo/Komisia („Žaloba na nečinnosť — Odmietnutie OLAF-u začať externé vyšetrovanie — Vyjadrenie — Návrh na vydanie príkazu — Neexistencia priamej dotknutosti — Neprípustnosť“)	45
2015/C 311/49	Vec T-552/14: Uznesenie Všeobecného súdu z 24. júna 2015 – Wm. Wrigley Jr./ÚHVT (Extra) („Ochranná známka Spoločenstva — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva Extra — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjavne bez právneho základu“)	45
2015/C 311/50	Vec T-553/14: Uznesenie Všeobecného súdu z 24. júna 2015 – Wm. Wrigley Jr./ÚHVT (Extra) („Ochranná známka Spoločenstva — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva Extra — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjavne bez právneho základu“)	46
2015/C 311/51	Vec T-625/14: Uznesenie Všeobecného súdu z 24. júna 2015 – Wm. Wrigley Jr./ÚHVT (Vyobrazenie gule) („Ochranná známka Spoločenstva — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva vyobrazujúcej guľu — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjavne bez právneho základu“)	47
2015/C 311/52	Vec T-626/14: Uznesenie Všeobecného súdu z 24. júna 2015 – Wm. Wrigley Jr./ÚHVT (Vyobrazenie modrej gule) („Ochranná známka Spoločenstva — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva vyobrazujúcej modrú guľu — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjavne bez právneho základu“)	47
2015/C 311/53	Vec T-132/15: Žaloba podaná 12. júna 2015 – IR/ÚHVT – Pirelli Tyre (popchrono)	48
2015/C 311/54	Vec T-351/15: Žaloba podaná 30. júna 2015 – Papapanagiotou/Parlament.	49
2015/C 311/55	Vec T-353/15: Žaloba podaná 26. júna 2015 – NeXovation/Komisia.	50
2015/C 311/56	Vec T-370/15 P: Odvolanie podané 9. júla 2015: CJ proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 29. apríla 2015 v spojených veciach F-159/12 a F-161/12, CJ/ECDC	51
2015/C 311/57	Vec T-371/15: Žaloba podaná 9. júla 2015 – Preferisco Foods/ÚHVT – Piccardo & Savore' (PREFERISCO)	53
2015/C 311/58	Vec T-390/15: Žaloba podaná 16. júla 2015 – Perfetti Van Melle Benelux/ÚHVT – PepsiCo (3D)	53
2015/C 311/59	Vec T-393/15: Žaloba podaná 13. júla 2015 – Università del Salento/Komisia	54
2015/C 311/60	Vec T-395/15 P: Odvolanie podané 14. júla 2015: Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (ECDC) proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 29. apríla 2015 v spojených veciach F-159/12 a F-161/12, CJ/ECDC	55
2015/C 311/61	Vec T-399/15: Žaloba podaná 20. júla 2015 – Morgan & Morgan/ÚHVT – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)	56
2015/C 311/62	Vec T-402/15: Žaloba podaná 22. júla 2015 – Poľská republika/Európska komisia	57

2015/C 311/63	Vec T-403/15: Žaloba podaná 22. júla 2015 – JYSK/Komisia	58
2015/C 311/64	Vec T-407/15: Žaloba podaná 27. júla 2015 – Monster Energy/ÚHVT – Hot-Can Intellectual Property (HotoGo self-heating can technology).	59
2015/C 311/65	Vec T-573/12: Uznesenie Všeobecného súdu z 12. júna 2015 – Matrix Energetics International/ÚHVT (MATRIX ENERGETICS).	60
2015/C 311/66	Vec T-73/13: Uznesenie Všeobecného súdu z 29. júna 2015 – InterMune UK a i./EMA	60
2015/C 311/67	Vec T-166/14: Uznesenie Všeobecného súdu zo 17. júna 2015 – PRS Mediterranean/ÚHVT – Reynolds Presto Products (NEOWEB)	61
2015/C 311/68	Vec T-212/14: Uznesenie Všeobecného súdu z 29. júna 2015 – PSL/ÚHVT – Consortium Menager Parisien (Représentation d'une montre à bracelet).	61
2015/C 311/69	Vec T-255/14: Uznesenie Všeobecného súdu z 10. júna 2015 – Aalto-korkeakoulusäätiö/ÚHVT (APP-CAMPUS)	61
2015/C 311/70	Vec T-729/14: Uznesenie Všeobecného súdu z 30. júna 2015 – PAN Europe a Unaapi/Komisia.	61
2015/C 311/71	Vec T-815/14: Uznesenie Všeobecného súdu z 29. júna 2015 – Closet Clothing/ÚHVT – Closed holding (CLOSET)	62
2015/C 311/72	Vec T-93/15: Uznesenie Všeobecného súdu z 26. júna 2015 – Navitar/ÚHVT – Elukuva (NaviTar)	62

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie*(2015/C 311/01)***Posledná publikácia**

Ú. v. EÚ C 302, 14.9.2015

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 294, 7.9.2015

Ú. v. EÚ C 279, 24.8.2015

Ú. v. EÚ C 270, 17.8.2015

Ú. v. EÚ C 262, 10.8.2015

Ú. v. EÚ C 254, 3.8.2015

Ú. v. EÚ C 245, 27.7.2015

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Rada Európskej únie(Vec C-425/13) ⁽¹⁾**(Žaloba o neplatnosť — Rozhodnutie Rady o poverení na začatie rokovaní o prepojení systému Európskej únie obchodovania s emisiami skleníkových plynov so systémom obchodovania s emisiami skleníkových plynov v Austrálii — Smernice pre rokovania — Osobitný výbor — Článok 13 ods. 2 ZEÚ, článok 218 ods. 2 až 4 ZFEÚ a článok 295 ZFEÚ — Inštitucionálna rovnováha)**

(2015/C 311/02)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Valero Jordana a F. Castillo de la Torre, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobkyňu: Európsky parlament (v zastúpení: R. Passos a D. Warin, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: K. Michael, M. Moore a J.-P. Hix, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, J. Vláčil a E. Ruffer, splnomocnení zástupcovia), Dánske kráľovstvo (v zastúpení: C. Thorning, L. Volck Madsen a U. Melgaard, splnomocnení zástupcovia), Spolková republika Nemecko (v zastúpení: T. Henze a B. Beutler, splnomocnení zástupcovia), Francúzska republika (v zastúpení: D. Colas, G. de Bergues, F. Fize a N. Rouam, splnomocnení zástupcovia), Holandské kráľovstvo (v zastúpení: M. Bulterman a M. de Ree, splnomocnené zástupkyne), Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca), Švédske kráľovstvo (v zastúpení: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg a C. Hagerman, splnomocnení zástupcovia), Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: E. Jenkinson a M. Holt, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Holmes a B. Kennelly, barristers)

Výrok rozsudku

1. Časť A s názvom „Postup pre rokovania“ prílohy rozhodnutia Rady z 13. mája 2013 o poverení na začatie rokovaní o prepojení systému Európskej únie na obchodovanie s emisijnými kvótami so systémom na obchodovanie s emisiami zavedeným v Austrálii sa zrušuje v rozsahu:

— druhá veta bodu 1 tejto časti A, podľa ktorej „podrobné rokovacie pozície Únie sa podľa potreby vymedzia v rámci osobitného výboru uvedeného v článku 1 ods. 2 alebo v rámci Rady“ a

— pojmy „a vymedzi[ť] rokovacie pozície“ nachádzajúce sa v bode 3 uvedenej časti.

2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietá.

3. Európska komisia a Rada Európskej únie znášajú svoje vlastné trovy konania vrátane tých, ktoré vznikli v konaní, ktoré viedlo k prijatiu uznesenia Komisia/Rada (C-425/13, EU:C:2014:91).
4. Európsky parlament, ako aj Česká republika, Dánske kráľovstvo, Spolková republika Nemecko, Francúzska republika, Holandské kráľovstvo, Poľská republika, Švédске kráľovstvo, ako aj Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 274, 21.9.2013.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 16. júla 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation – Francúzsko) – Directeur général des finances publiques/Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA a Mapfre warranty SpA/Directeur général des finances publiques

(Vec C-584/13) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Daň z obratu — Pôsobnosť — Oslobodenie od dane — Pojem „poistné plnenia“ — Pojem „poskytovanie služieb“ — Paušálna suma za záruku pre prípad poruchy ojazdeného vozidla)

(2015/C 311/03)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Directeur général des finances publiques, Mapfre warranty SpA

Žalovaní: Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA, Directeur général des finances publiques

Výrok rozsudku

Článok 13 časť B písm. a) šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty v znení zmien a doplnení smernicou Rady 91/680/EHS zo 16. decembra 1991, sa má vykladať v tom zmysle, že poskytnutie služby spočívajúce v tom, že hospodársky subjekt nezávislý od predajcu ojazdeného vozidla po zaplatení paušálnej sumy poskytne záruku na niektoré súčiastky tohto vozidla pre prípad mechanických porúch, predstavuje poistné plnenie oslobodené od dane z pridanej hodnoty v zmysle tohto ustanovenia. Prislúcha vnútroštátnemu súdu overiť, či vzhľadom na okolnosti, aké sú vo veciach samých, ide o takéto plnenie v prípade služby, ktorá je predmetom konaní vo veciach samých. Poskytovanie takéhoto plnenia a predaj ojazdeného vozidla sa v zásade majú považovať za odlišné a nezávislé plnenia, ktoré sa z hľadiska dane z pridanej hodnoty majú posudzovať oddelene. Prislúcha vnútroštátnemu súdu určiť, či vzhľadom na osobité okolnosti vo veciach samých sú predaj ojazdeného vozidla a záruka poskytnutá hospodárskym subjektom nezávislým od predajcu tohto vozidla na niektoré súčiastky tohto vozidla pre prípad mechanických porúch navzájom tak úzko prepojené, že sa majú považovať za jedinú transakciu, alebo či sa majú naopak považovať za samostatné transakcie.

(¹) Ú. v. EÚ C 31, 1.2.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 16. júla 2015 – ClientEarth/Komisia(Vec C-612/13 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Prístup k dokumentom inštitúcií Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Článok 4 ods. 2 tretia zarážka — Informácie o životnom prostredí — Aarhuský dohovor — Článok 4 ods. 1 a 4 — Výnimka z práva na prístup — Ochrana cieľov vyšetrovania — Štúdie vypracované podnikom na žiadosť Európskej komisie v súvislosti s prebratím smerníc v oblasti životného prostredia — Čiastočné odmietnutie prístupu)

(2015/C 311/04)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ClientEarth (v zastúpení: P. Kirch, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: L. Pignataro-Nolin, P. Costa de Oliveira a M. Konstantinidis, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Európsky parlament (v zastúpení: J. Rodrigues a L. Visaggio, splnomocnení zástupcovia), Rada Európskej únie (v zastúpení: M. Moore, M. Simm a A. Jensen, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie *ClientEarth/Komisia* (T-111/11, EU:T:2013:482) sa zrušuje v časti, v ktorej Všeobecný súd Európskej únie uznal, že Európska komisia rozhodnutím z 30. mája 2011 mohla odmietnuť ClientEarth na základe všeobecnej domnienky prístup k celému obsahu tých štúdií o súlade právnych predpisov rôznych členských štátov s právom Únie v oblasti životného prostredia, ktoré k dátumu prijatia tohto rozhodnutia nevedli k zaslaniu písomnej výzvy Európskej komisii dotknutému členskému štátu podľa článku 258 prvého odseku ZFEÚ a ktoré neboli založené do spisu vzťahujúceho sa na fázu pred podaním žaloby v rámci konania o nesplnení povinnosti.
2. V zostávajúcej časti sa odvolanie zamieta.
3. Rozhodnutie Komisie z 30. mája 2011 sa zrušuje v časti, v ktorej Európska komisia odmietla ClientEarth prístup k celému obsahu štúdií uvedených v bode 1 výroku tohto rozsudku.
4. ClientEarth a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania v odvolacom a prvostupňovom konaní.
5. Európsky parlament a Rada Európskej únie znášajú svoje vlastné trovy v odvolacom konaní.

(¹) Ú. v. EÚ C 71, 8.3.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 16. júla 2015 – ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)/Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (EFSA), Európska komisia

(Vec C-615/13 P) ⁽¹⁾

(*Odvolaie — Prístup k dokumentom inštitúcií Európskej únie — Nariadenie (ES) č. 1049/2001 — Článok 4 ods. 1 písm. b) — Nariadenie (ES) č. 45/2001 — Článok 8 — Výnimka z práva na prístup — Ochrana osobných údajov — Pojem „osobné údaje“ — Podmienky prenosu osobných údajov — Meno autora každej pripomienky týkajúcej sa návrhu usmernení Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín (EFSA) o vedeckej literatúre, ktorá má byť pripojená k žiadostiam o povolenie uviesť prípravky na ochranu rastlín na trh — Zamietnutie prístupu*)

(2015/C 311/05)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaateľky: ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (v zastúpení: P. Kirch, avocat)

Ďalší účastníci konania: Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (EFSA) (v zastúpení: D. Detken a C. Pintado, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci R. Van der Hout, advocaat), Európska komisia (v zastúpení: B. Martenczuk a L. Pignataro-Nolin, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovaných: Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov (EDÚOÚ) (v zastúpení: A. Buchta a M. Pérez Asinari, splnomocnené zástupkyne)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie ClientEarth a PAN Europe/EFSA(T-214/11, EU:T:2013:483) sa zrušuje.
2. Rozhodnutie Európskeho úradu pre bezpečnosť potravín (EFSA) z 12. decembra 2011 sa zrušuje.
3. Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (EFSA) znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli ClientEarth a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v odvolacom a prvostupňovom konaní.
4. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy odvolacieho a prvostupňového konania.
5. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov (EDÚOÚ) znáša svoje vlastné trovy odvolacieho konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 71, 8.3.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Talianska republika**(Vec C-653/13) ⁽¹⁾****(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Smernica 2006/12/ES — Články 4 a 5 — Nakladanie s odpadmi — Región Kampánia — Rozsudok Súdneho dvora — Konštatovanie nesplnenia povinnosti — Čiastočné nevykonanie rozsudku — Článok 260 ods. 2 ZFEÚ — Peňažné sankcie — Penále — Paušálna pokuta)**

(2015/C 311/06)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: D. Recchia a E. Sanfrutos Cano, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Výrok rozsudku

1. Talianska republika si tým, že neprijala všetky opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku vo veci Komisia/Taliansko (C-297/08, EU:C:2010:115) nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 260 ods. 1 ZFEÚ.
2. Talianska republika je povinná zaplatiť Európskej komisii na účet „Vlastné prostriedky Európskej únie“ penále vo výške 120 000 eur za každý deň omeškania s prijatím opatrení potrebných pre dosiahnutie súladu s rozsudkom vo veci Komisia/Taliansko (C-297/08, EU:C:2010:115) odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku do úplného vykonania rozsudku vo veci Komisia/Taliansko (C-297/08, EU:C:2010:115).
3. Talianska republika je povinná zaplatiť Európskej komisii na účet „Vlastné prostriedky Európskej únie“ paušálnu pokutu vo výške 20 miliónov eur.
4. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 93, 29.3.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 16. júla 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden – Holandsko) – Diageo Brands BV/Simiramida-04 EOOD**(Vec C-681/13) ⁽¹⁾****(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Nariadenie (ES) č. 44/2001 — Uznávanie a výkon rozsudkov — Dôvody zamietnutia — Porušenie verejného poriadku členského štátu, v ktorom sa žiada o uznanie — Rozhodnutie súdu iného členského štátu, ktoré je v rozpore s právom Únie v oblasti ochranných známkov — Smernica 2004/48/ES — Dodržiavanie práv duševného vlastníctva — Trovy konania)**

(2015/C 311/07)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Diageo Brands BV

Žalovaný: Simiramida-04 EOOD

Výrok rozsudku

1. Článok 34 bod 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že rozhodnutie vydané v členskom štáte je v rozpore s právom Únie, neodôvodňuje, aby toto rozhodnutie nebolo uznané v inom členskom štáte z dôvodu, že porušuje verejný poriadok tohto posledného uvedeného štátu, pretože uvedené nesprávne právne posúdenie nepredstavuje zjavné porušenie právnej normy považovanej za podstatnú v právnom poriadku Únie, a teda v právnom poriadku členského štátu, v ktorom sa žiada o uznanie, alebo práva uznaného ako základné v týchto právnych poriadkoch. O takú situáciu nejde v prípade nesprávneho posúdenia, ktoré má vplyv na uplatnenie ustanovenia, akým je článok 5 ods. 3 smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známkov, zmenenej a doplnenej Dohodou o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992.

Ak súd skúma prípadnú existenciu zjavného porušenia verejného poriadku štátu, v ktorom sa žiada o uznanie, súd tohto štátu musí zohľadniť skutočnosť, že s výnimkou osobitných okolností, ktoré by sťažovali alebo znemožnili uplatnenie opravných prostriedkov v členskom štáte pôvodu, osoby podliehajúce súdnej právomoci musia v tomto členskom štáte použiť všetky dostupné prostriedky nápravy s cieľom včas predísť takémuto porušeniu.

2. Článok 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva sa má vykladať v tom zmysle, že sa uplatňuje na trovy konania vzniknuté účastníkom konania v rámci žaloby o náhradu škody podanej v členskom štáte na účely náhrady škody spôsobenej zhabaním vykonaným v inom členskom štáte, ktorého predmetom bolo predísť porušeniu práva duševného vlastníctva, ak vzniká v rámci tejto žaloby o náhradu škody otázka uznania rozhodnutia vydaného v tomto druhom členskom štáte, ktoré konštatuje nedôvodnosť tohto zhabania.

(¹) Ú. v. EÚ C 71, 8.3.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Rusal Armenal ZAO, Rada Európskej únie

(Vec C-21/14 P) (¹)

(Odvolanie — Dumping — Dovozy určitých hliníkových fólií s pôvodom v Arménsku, Brazílii a Číne — Pristúpenie Arménska k Svetovej obchodnej organizácii (WTO) — Článok 2 ods. 7 nariadenia (ES) č. 384/96 — Zlučiteľnosť s dohodou o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (GATT))

(2015/C 311/08)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: J.-F. Brakeland, M. França a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Rusal Armenal ZAO (v zastúpení: B. Evtimov, avocát), Rada Európskej únie (v zastúpení: S. Boelaert a J.-P. Hix, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. O'Connor, solicitor, a S. Gubel, avocát)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalobkyňu: Európsky parlament, v zastúpení: D. Warin a A. Auersperger Matić, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie *Rusal Armenal/Rada* (T-512/09, EU:T:2013:571) sa zrušuje.
2. Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie, aby rozhodol o žalobných dôvodoch, o ktorých nerozhodol.
3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.

(¹) Ú. v. EÚ C 61, 1.3.2014.

**Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. júla 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad Sofia-grad – Bulharsko) – „ČEZ Razpredelenie Bălgarija“ AD/
Komisija za zaštita ot diskriminacija**

(Vec C-83/14) (¹)

(Smernica 2000/43/ES — Zásada rovnosti zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod — Mestské časti obývané prevažne osobami rómskeho pôvodu — Umiestnenie elektromerov na elektrické stĺpy siete vysokého napätia vo výške 6 až 7 metrov — Pojmy „priama diskriminácia“ a „nepriama diskriminácia“ — Dôkazné bremeno — Prípadné odôvodnenie — Predchádzanie manipulácií s elektromermi a protiprávných odberov — Proporcionalita — Všeobecný charakter opatrenia — Urážlivý a stigmatizujúci účinok tohto opatrenia — Smernice 2006/32/ES a 2009/72/ES — Nemožnosť konečného odberateľa kontrolovať svoju spotrebu elektriny)

(2015/C 311/09)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „ČEZ Razpredelenie Bălgarija“ AD

Žalovaná: Komisija za zaštita ot diskriminacija

za účasti: Anelija Nikolova, Daržavna komisija za energijno i vodno regulirane

Výrok rozsudku

1. Pojem „diskriminácia na základe etnického pôvodu“ v zmysle smernice Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod, najmä jej článku 1 a článku 2 ods. 1, sa má vykladať v tom zmysle, že za takých okolností, ako sú okolnosti vo yeci samej, keď sú v mestskej časti obývanej prevažne osobami rómskeho pôvodu všetky elektromery umiestnené na elektrických stĺpoch siete vysokého napätia vo výške 6 až 7 metrov, pričom v ostatných mestských častiach sa elektromery umiestňujú vo výške menej ako dva metre, sa tento pojem má použiť bez ohľadu na to, či sa toto opatrenie týka osôb, ktoré majú určitý etnický pôvod alebo osôb, ktoré nemajú taký pôvod, ale spoločne s prvou uvedenou skupinou osôb znášajú menej priaznivé zaobchádzanie alebo znevýhodnenie vyplývajúce z tohto opatrenia.

2. Smernicu 2000/43, konkrétne jej ustanovenia článku 2 ods. 1 a 2 písm. a) a b), treba vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu predpisu, ktorý stanovuje, že na to, aby bolo možné potvrdiť existenciu priamej alebo nepriamej diskriminácie na základe rasy alebo etnického pôvodu v oblastiach upravených v článku 3 ods. 1 tejto smernice, menej priaznivé zaobchádzanie alebo znevýhodnenie, na ktoré odkazujú písm. a) a b), musí pozostávať z ohrozenia práv alebo oprávnených záujmov.

3. Článok 2 ods. 2 písm. a) smernice 2000/43 sa má vykladať v tom zmysle, že opatrenie, ktoré je opísané v bode 1 tejto výrokovej časti, predstavuje priamu diskrimináciu v zmysle uvedeného ustanovenia, ak sa ukáže, že toto opatrenie bolo zavedené a/alebo sa zachováva z dôvodov týkajúcich sa etnického pôvodu, ktorý je spoločný pre väčšinu obyvateľov dotknutej mestskej časti, čo musí preskúmať vnútroštátny súd pri posúdení všetkých relevantných okolností veci, ako aj pravidiel týkajúcich sa prenesenia dôkazného bremena stanovených v článku 8 ods. 1 uvedenej smernice.

4. Článok 2 ods. 2 písm. b) smernice 2000/43 sa má vykladať v tom zmysle, že:
 - toto ustanovenie bráni vnútroštátnemu ustanoveniu, ktoré stanovuje, že na to, aby existovala nepriama diskriminácia na základe rasy alebo etnického pôvodu, musí osobitné znevýhodnenie súvisieť s rasovými dôvodmi alebo dôvodmi etnického pôvodu,

 - pod pojmom „navonok neutrálny“ predpis, kritérium alebo prax v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie predpis, kritérium alebo prax, ktoré sú formulované alebo uplatňované zdanlivo neutrálne, t. j. s ohľadom na iné faktory, než je chránená vlastnosť, ktoré jej nie sú rovnocenné,

 - pojem „osobitné znevýhodnenie“ v zmysle toho istého ustanovenia neoznačuje relevantný, zjavný alebo závažný prípad nerovnosti, ale znamená, že z dôvodu dotknutého predpisu, kritéria alebo praxe sú znevýhodnené predovšetkým osoby danej rasy alebo daného etnického pôvodu,

 - za predpokladu, že také opatrenie, aké je opísané v bode 1 tejto výrokovej časti, by nepredstavovalo priamu diskrimináciu v zmysle článku 2 ods. 2 písm. a) uvedenej smernice, mohlo by v zásade predstavovať navonok neutrálnu prax v zmysle uvedeného článku 2 ods. 2, ktorá osobitne znevýhodňuje osoby určitého etnického pôvodu v porovnaní s inými osobami,

 - také opatrenie možno objektívne odôvodniť potrebou zaistiť bezpečnosť elektrickej siete a riadnu evidenciu spotreby elektriny len pod podmienkou, že toto opatrenie neprekročí hranice toho, čo je primerané a nevyhnutné na dosiahnutie týchto legitímnych cieľov a zásahy, ktoré spôsobí, nebudú neprimerané sledovaným cieľom. Nebude to tak v prípade, ak sa konštatuje, že buď existujú iné primerané a menej obmedzujúce opatrenia, ktoré umožnia dosiahnuť uvedené ciele, alebo – ak také opatrenia neexistujú – predmetné opatrenie neprimerane zasahuje do oprávneného záujmu konečných odberateľov elektriny bývajúcich v dotknutej mestskej časti, v ktorej bývajú prevažne osoby rómskeho pôvodu, na tom, aby mali prístup k dodávke elektriny za podmienok, ktoré nemajú urážlivý alebo stigmatizujúci charakter a umožnia im pravidelne kontrolovať spotrebu elektriny, čo však musí overiť vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 142, 12.5.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Slovenská republika**(Vec C-140/14) ⁽¹⁾****(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernice 2008/98/ES a 1999/31/ES — Zabránenie ukladaniu a odstránenie výkopovej zeminy a ďalšieho odpadu — Skládkovanie — Neprijatie opatrení na zneškodnenie a skladovanie týchto odpadov — Využitie súdnych opravných prostriedkov)**

(2015/C 311/10)

Jazyk konania: slovinčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: E. Sanfrutos Cano a M. Žebre, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Slovenská republika (v zastúpení: J. Morela, splnomocnený zástupca)

Výrok rozsudku

1. Slovenská republika si tým, že:

- povolila ukladanie výkopovej zeminy na parcele č. 115/1 v obci Teharje (Bukovžlak) bez toho, aby zabezpečila, že na tejto skládke neboli predtým alebo súčasne ukladané iné odpady, a tým, že neprijala opatrenia na odstránenie odpadov, na ktoré sa nevzťahuje vydané povolenie, pričom sa uvedená skládka musela považovať za nezákonnú skládku, ktorá nespĺňa podmienky a požiadavky stanovené na jednej strane v článku 13 a článku 36 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc a na druhej strane v článku 5 ods. 3 písm. e) a článku 6 v spojení s rozhodnutím Rady z 19. decembra 2002, ktorým sa stanovujú kritériá a postupy pre prijímanie odpadu na skládky odpadu podľa článku 16 a prílohy II smernice 1999/31/ES, v článkoch 7 až 9, 11 a 12 smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov, ako aj v prílohách I až III tejto poslednej uvedenej smernice, a
- od apríla 2009 neprijala dostatočné opatrenia na to, aby zabránila a neskôr odstránila skládku výkopovej zeminy, ktorú možno zatriediť ako odpad pod číslom 17 05 06 (výkopový materiál, ktorý nespadá pod číslo 17 05 05) a číslom 17 05 05 (výkopový materiál obsahujúci nebezpečné látky), na mieste výstavby obecnej infraštruktúry pre obchodnú zónu Gaberje-jug tak, že toto miesto sa rovnako musí považovať za nezákonnú skládku, ktorá je v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami smerníc 1999/31 a 2008/98 a tiež článkami 12, 15 a 17 poslednej uvedenej smernice,

si nespĺnila svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo všetkých týchto ustanovení.

2. Slovenská republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 184, 16.6.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Bulharská republika**(Vec C-145/14) ⁽¹⁾****(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Smernica 1999/31/ES — Článok 14 — Skládkovanie odpadu — Odpady, ktoré nie sú nebezpečné — Nesúlad existujúcich skládok)**

(2015/C 311/11)

Jazyk konania: bulharčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: S. Petrova a E. Sanfrutos Cano, splnomocnené zástupkyne)

Žalovaná: Bulharská republika (v zastúpení: E. Petranova a D. Drambozova, splnomocnené zástupkyne)

Výrok rozsudku

1. Bulharská republika si tým, že neprijala potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby skládky pre odpady, ktoré nie sú nebezpečné, existujúce na jej území mohli pokračovať v prevádzke po 16. júli 2009 len v tom prípade, ak budú spĺňať požiadavky smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov, nesplnila svoje povinnosti vyplývajúce z článku 14 písm. a) až c) tejto smernice.
2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
3. Európska komisia a Bulharská republika znášajú svoje trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 159, 26.5.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 16. júla 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Köln – Nemecko) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH/Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG**(Vec C-369/14) ⁽¹⁾****(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Odpad z elektrických a elektronických zariadení — Smernica 2002/96/ES — Článok 2 ods. 1 a článok 3 písm. a), ako aj prílohy IA a IB — Smernica 2012/19/EÚ — Článok 2 ods. 1 písm. a), článok 2 ods. 3 písm. b) a článok 3 ods. 1 písm. a) a b), ako aj prílohy I a II — Pojmy „elektrické a elektronické zariadenia“ a „elektrické a elektronické náradie“ — Pohony garážových brán)**

(2015/C 311/12)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landgericht Köln

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Žalovaná: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Výrok rozsudku

Článok 2 ods. 1 a článok 3 písm. a), ako aj príloha IA bod 6 a príloha IB bod 6 smernice 2002/96/ES Európskeho parlamentu a Rady z 27. januára 2003 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) na jednej strane a článok 2 ods. 1 písm. a), článok 2 ods. 3 písm. b), článok 3 ods. 1 písm. a) a b), ako aj príloha I bod 6 a príloha II bod 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/19/EÚ zo 4. júla 2012 o odpade z elektrických a elektronických zariadení (OEEZ) na druhej strane sa majú vykladať v tom zmysle, že pohony garážových brán, o aké ide vo veci samej, ktoré potrebujú na svoju riadnu prevádzku elektrický prúd s napätím od 220 V do 240 V, ktoré sú určené na zabudovanie spolu s príslušnou garážovou bránou do vybavenia budovy a možno ich kedykoľvek odstrániť, znovu zabudovať a/alebo dodatočne vybaviť, patria do pôsobnosti smernice 2002/96, resp. smernice 2012/19 počas prechodného obdobia stanoveného v článku 2 ods. 1 písm. a) tejto poslednej uvedenej smernice.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 439, 8.12.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Dánske kráľovstvo

(Vec C-468/14) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/37/ES — Výroba, prezentácia a predaj tabakových výrobkov — Článok 2 ods. 4 a článok 8 — Zákaz uvádzania na trh tabaku na vnútorné použitie — Sypaný „snus“ (šnupací tabak))

(2015/C 311/13)

Jazyk konania: dánčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: C. Cattabriga a M. Clausen, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Dánske kráľovstvo (v zastúpení: C. Thorning a M. Wolff, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Dánske kráľovstvo si tým, že naďalej povoľovalo predaj sypaného „snus“ (šnupacieho tabaku) nespĺnilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z ustanovení článku 2 ods. 4 v spojení s článkom 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/37/ES z 5. júna 2001 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa výroby, prezentácie a predaja tabakových výrobkov.
2. Dánske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 439, 8.12.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) zo 16. júla 2015 – Európska komisia/Francúzska republika

(Vec C-485/14) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Voľný pohyb kapitálu — Článok 63 ZFEÚ a článok 40 Dohody o EHP — Daň z bezodplatného prevodu a prechodu — Oslobodenie — Dedičstvo a dary — Rozdielne zaobchádzanie — Inštitúcie usadené v inom členskom štáte — Neexistencia dvojstranného daňového dohovoru)

(2015/C 311/14)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J.-F. Brakeland a W. Roels, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Francúzska republika (v zastúpení: D. Colas a J.-S. Pilczer, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Francúzska republika si tým, že dary a dedičstvo venované verejnoprávnym alebo verejnoprospešným inštitúciám oslobodila od dane z bezodplatného prevodu a prechodu výlučne vtedy, ak sú uvedené inštitúcie usadené vo Francúzsku alebo v členskom štáte alebo v štáte, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992, a ktorý s Francúzskom uzatvoril dvojstranný dohovor, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 63 ZFEÚ a článku 40 Dohody o EHP.
2. Francúzska republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 7, 12.1.2015.

Žiadosť o stanovisko, ktorú podala Európska komisia podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ

(Stanovisko 3/15)

(2015/C 311/15)

Jazyk konania: všetky úradné jazyky

Žiadateľka

Európska komisia (v zastúpení: F. Castillo de la Torre, B. Hartmann, J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia)

Otázka položená Súdnu dvoru

Má Európska únia výlučnú právomoc na uzavretie Marakéšskej zmluvy o uľahčení prístupu k uverejneným dielam pre osoby nevidiace, zrakovo postihnuté alebo postihnuté inou poruchou čítania?

Odvolanie podané 12. decembra 2014: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) zo 16. októbra 2014 vo veci T-297/13, Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-579/14 P)

(2015/C 311/16)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG (v zastúpení: C. Weil, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Uznesením zo 4. júna 2015 Súdny dvor (šiesta komora) odvolanie zamietol a spoločnosti Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG uložil povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolanie podané 23. decembra 2014: Bharat Heavy Electricals Ltd proti uzneseniu Všeobecného súdu (ôsma komora) z 21. októbra 2014 vo veci T-374/14, Bharat Electricals Ltd/Európska komisia

(Vec C-602/14 P)

(2015/C 311/17)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Bharat Heavy Electricals Ltd (v zastúpení: A. Mc Donagh, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Uznesením zo 4. júna 2015 Súdny dvor (šiesta komora) zamietol odvolanie a uložil spoločnosti Bharat Heavy Electricals Ltd povinnosť znášať vlastné trovy konania.

Odvolanie podané 28. januára 2015: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 25. novembra 2014 vo veci T-556/12, Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)/Royalton Overseas Ltd

(Vec C-36/15 P)

(2015/C 311/18)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťka: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastníci konania: Royalton Overseas Ltd, S.C. Romarose Invest Srl

Vec bola uznesením Súdneho dvora z 29. apríla 2015 vymazaná z registra Súdneho dvora.

Odvolanie podané 20. marca 2015: Mohammad Makhoul proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 21. januára 2015 vo veci T-509/11, Makhoul/Rada

(Vec C-136/15 P)

(2015/C 311/19)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaťka: Mohammad Makhoul (v zastúpení: G. Karouni, avocat)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľa

— zrušiť napadnutý rozsudok,

- vyhlásiť rozhodnutia a nariadenia Rady Európskej únie uvedené v predmetnej žalobe za neplatné v rozsahu, v akom sa týkajú odvolateľa,
- uložiť Rade povinnosť nahradiť trovy konania odvolateľa, ktoré vznikli v odvolacom konaní a v konaní pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľ uvádza jediný dôvod založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Všeobecný súd pri uplatňovaní pravidiel týkajúcich sa povinnosti Rady.

Konkrétnejšie odvolateľ Všeobecnému súdu vytýka, že vychádzal z odôvodnenia Rady, ktoré bolo neúplné a nekonkrétne, čo mu neumožnilo identifikovať špecifické a konkrétne dôvody jeho zápisu. V dôsledku toho si odvolateľ nemohol zabezpečiť primeranú obhajobu, keďže nemal vedomosť o skutku, ktorý sa mu vytýka a ktorý spočíva v represáliách proti demonštrantom, poskytovaní podpory režimu alebo aj využívaní režimu.

Navyše Všeobecný súd zjavne skreslil svoju povinnosť odôvodnenia, keďže sa snažil znížiť význam nečinnosti Rady tým, že nesprávne a prvýkrát vo svojom rozsudku uviedol skutočnosť, že odvolateľ „má prospech z politiky režimu“.

Skutočnosť, že v odôvodnení Rady nie je jasne a presne uvedené, aký skutok vedúci k reštriktívnemu opatreniu sa odvolateľovi kladie za vinu, vážnym spôsobom porušuje výkon jeho práva na obhajobu.

Odvolanie podané 19. mája 2015: Robert Aubineau a i. proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 18. marca 2015 vo veciach T-195/11, T-458/11, T-448/12 a T-41/13, Cahier a i./Rada a Komisia

(Vec C-227/15 P)

(2015/C 311/20)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: Robert Aubineau a i. (v zastúpení: Ch.-E. Gudín, avocat)

Ďalší účastníci konania: Rada, Komisia, Francúzsko

Návrhy odvolateľov

- zrušiť rozsudok, ktorým sa odmieta uznať, že výrobcom destilátov sa zakazuje, aby sami destilovali svoje víno vyrobené nad rámec zvyčajného vinifikovaného množstva, a to z dôvodu, že mohli požiadať o schválenie a na tento účel sa mohli predtým stať liehovárnikmi,
- zrušiť rozsudok, ktorým sa odmieta uznať diskriminačná povaha nariadenia (ES) č. 1623/2000⁽¹⁾, ktoré výrobcom destilátov nepriznáva rovnaké práva,
- zrušiť rozsudok, ktorým sa odmieta uznať protiprávne konanie a zodpovednosť inštitúcií, ktoré zaviedli právnu úpravu, ktorá je v prípade, že sa ako v prejednávanej veci vyskytuje v rámci spoločnej organizácie trhu, nezlučiteľná so zásadou zákazu diskriminácie, ktorá je ako všeobecná zásada práva Únie uvedená v judikatúre Súdneho dvora a v článku 40 ZFEÚ,

— zrušiť rozsudok, ktorým sa odmieta uznať škoda, ktorá žalobcom vznikla na základe nariadenia, ktoré pripúšťa dvojaký výklad a ktoré viedlo všetky vnútroštátne sudy k tomu, aby žalobcov prísne sankcionovali. Tento dvojaký výklad je priamym dôsledkom textu, za ktorý nesie zodpovednosť jeho autor, ktorým je v tomto prípade Komisia.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania žalobcovia uvádzajú štyri dôvody.

V prvom rade navrhujú, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu, ktorým sa odmieta uznať diskriminačná povaha nariadenia č. 1623/2000, ktoré výrobcom destilátov nepriznáva rovnaké práva.

V druhom rade sa domnievajú, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že odmietol uznať protiprávne konanie a zodpovednosť inštitúcií, ktoré zaviedli a vyložili právnu úpravu, ktorá je v prípade, že sa ako v prejednávanej veci vyskytuje v rámci spoločnej organizácie trhu, nezlučiteľná so zásadou zákazu diskriminácie, ktorá je ako všeobecná zásada práva Únie uvedená v judikatúre Súdneho dvora a v článku 40 ZFEÚ.

V treťom rade Všeobecnému súdu vytykajú, že neuznal škodu, ktorá im bola spôsobená. Dvojaký možný výklad nariadenia č. 1623/2000 viedol vnútroštátne sudy k tomu, aby žalobcov prísne sankcionovali, a že preto je táto protiprávnosť príčinou vzniknutej škody.

Napokon Všeobecnému súdu vytykajú, že neporozumel zmyslu a pôsobnosti článku 65 nariadenia, ktorý upravuje osobitné formálne požiadavky kladené na výrobcov, ktorí disponujú svojimi vlastnými zariadeniami na destiláciu a ktorí majú v úmysle vykonať povinnú destiláciu svojich vlastných nadbytkov nad rámec zvyčajného vinifikovaného množstva.

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1623/2000 z 25. júla 2000 stanovujúce podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia (ES) č. 1493/1999 o spoločnej organizácii trhu s vínom vzhľadom na trhový mechanizmus (Ú. v. ES L 194, s. 45; Mim. vyd. 03/030, s. 182).

Odvolanie podané 26. mája 2015: Emsibeth SpA proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) z 26. marca 2015 vo veci T-596/13, Emsibeth/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-251/15 P)

(2015/C 311/21)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľka: Emsibeth SpA (v zastúpení: A. Arpaia, advokát)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy odvolateľky

— zrušiť napadnutý rozsudok (rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 26. marca 2015 vo veci T-596/13),

- rozhodnúť vo veci samej,
- zaviazať ÚHVT na náhradu trov konania, vrátane trov prvostupňového konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka tvrdí porušenie alebo nesprávne uplatnenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009⁽¹⁾. Tvrdí najmä nesúlad s kritériami použitými Všeobecným súdom na posúdenie pojmov i) príslušná verejnosť, zhodnosť alebo podobnosť ii) výrobkov a iii) ochranných známk, ako aj iv) existencie pravdepodobnosti zámery medzi dvoma ochrannými známkami.

- i) Napadnutý rozsudok sa zdá byť nekoherentný v tom zmysle, že hoci považoval priemerného spotrebiteľa – definovaného ako príslušná verejnosť – za „riadne informovaného, ako aj a primerane pozorného a obozretného“, pokiaľ však ide o konkrétne posúdenie jeho skutočnej schopnosti rozlíšiť dve zjavne odlišné ochranné známky, považuje tohto spotrebiteľa za absolútne povrchný subjekt, ktorý nie je schopný vykonať samostatné posúdenia s nízkym stupňom náročnosti.
- ii) Napadnutý rozsudok je zrejme v rozpore s judikatúrou Únie, ktorá potvrdzuje, že na účely posúdenia podobnosti výrobkov treba zohľadniť všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa týchto výrobkov, vrátane ich povahy, účelu, použitia, konkurenčnej alebo doplňujúcej povahy, ako aj ich distribučné kanály. Všeobecný súd pri posudzovaní veci samej v skutočnosti nezohľadnil žiadny z týchto faktorov, pretože sa obmedzil na konštatovanie toho, že výrobky na farbenie a odfarbovanie vlasov sú „zahrnuté“ do kozmetických prípravkov, a že v dôsledku toho sa musia považovať za rovnaké výrobky.
- iii) Napadnutý rozsudok je zaťažený vadou v časti, v ktorej pri porovnaní slovnej ochrannej známky s kombinovanou ochrannou známkou nepriznal dostatočný význam obrazovým prvkom druhej ochrannej známky, ktoré sa nenachádzajú v prvej ochrannej známke a sú spôsobilé odlišiť obe označenia, pretože sa pri svojom posúdení obmedzil len na porovnanie slovných prvkov.

Napadnutý rozsudok okrem iného nesprávne vylúčil z porovnania prvé slovo skoršej ochrannej známky (Mc) a uznal túto predponu v prípade, keď je umiestnená pred názvom a z dôvodu jej rozsiahleho rozšírenia, za všeobecne považovanú za priezvisko škótskeho pôvodu a preto vyslovovanú v anglickom jazyku celou príslušnou verejnosťou a nie len jej anglosaskou časťou.

- iv) Zdá sa, že napadnutý rozsudok je zaťažený vadou v časti, v ktorej napriek viacerým rozdielom medzi dvomi porovnávanými ochrannými známkami, uznal existenciu pravdepodobnosti zámery.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

Odvolanie podané 8. júna 2015: Sea Handling SpA, v likvidácii, predtým Sea Handling SpA, proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 25. marca 2015 vo veci T-456/13, Sea Handling/ Komisia

(Vec C-271/15 P)

(2015/C 311/22)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolateľka: Sea Handling SpA, v likvidácii, predtým Sea Handling SpA (v zastúpení: B. Nascimbene a M. Merola, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

- zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 25. marca 2015 vo veci T-456/13,
- zrušiť rozhodnutie Európskej komisie Ref. Ares(2013)2028929 z 12. júna 2013 o zamietnutí žiadosti SEA Handling o sprístupnenie niektorých dokumentov týkajúcich sa konania v oblasti štátnej pomoci SA.21420 – Taliansko/SEA Handling,
- zaviazať Európsku komisiu na náhradu trov konania vrátane trov spojených s konaním pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Prvý dôvod: nesprávne právne posúdenie, protirečenie si a nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku v súvislosti s posúdením výnimky týkajúcej sa ochrany cieľov vyšetrovania uvedenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾.

Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia tým, že sa domnieval, že Komisia sa legitímne odvolala na všeobecnú domnienku dôvernosti v súvislosti so žiadosťou o prístup týkajúcou sa osobitných dokumentov. Výklad, ktorý Všeobecný súd uplatnil na výnimku týkajúcu sa ochrany cieľov vyšetrovania, upravenú v článku 4 ods. 2 tretej zarážke nariadenia č. 1049/2001, zavádza obmedzenie práva na prístup k dokumentom, ktoré je (i) neprimerané vzhľadom na ciele sledované článkom 4 nariadenia č. 1049/2001, a (ii) neprimerane odôvodnené.

V prvej výhrade odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd nemôže povoliť, aby Komisia namietala všeobecnú domnienku voči žiadosti o prístup k dokumentom v konaní v oblasti štátnej pomoci, ktorá presne a podrobne označuje požadované dokumenty. A to platí o to viac, ak v situácii, ako je to vo veci samej, ktorá sa vyznačuje poľutovaniahodnými procesnými pochybeniami pripísateľnými Komisii, takýto úkon vedie k premene na nevyvrátiteľnú všeobecnú domnienku dôvernosti, bez možnosti spochybnenia zo stranu osoby, ktorá žiada o sprístupnenie dokumentov, v rozpore s obsahom článku 4 nariadenia č. 1049/2001.

V druhej výhrade odvolateľka tvrdí, že napadnutý rozsudok nie je správne odôvodnený, keďže neuvádza, z akých dôvodov Všeobecný súd považuje za možné uplatnenie právnej zásady uvedenej v rozsudku Súdneho dvora z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Illmenau, vec C-139/07 P, EU:C:2010:376, na prípady vyznačujúce sa žiadosťou o prístup netýkajúcej sa celého spisu, ale jednotlivých, presne označených dokumentov.

2. Druhý dôvod: nesprávne právne posúdenie v napadnutom rozsudku, keďže vylučuje čiastočný prístup k dokumentom.

Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil, že uplatnenie všeobecnej domnienky opodstatňuje zamietnutie prístupu k požadovaným dokumentom, čím Komisii povolil neumožnenie čiastočného prístupu k nim. Podmienky, ktoré v minulosti viedli Súdny dvor k odmietnutiu čiastočného sprístupnenia dokumentov, na ktoré sa vzťahovali všeobecné domnienky dôvernosti, v prejednávanej veci neboli splnené a Komisia teda nemohla legitímne zamietnuť čiastočné sprístupnenie len z dôvodu, že dokumenty sú súčasťou správneho spisu v konaní o preskúmanie štátnej pomoci.

3. Tretí dôvod: nesprávne právne posúdenie v napadnutom rozsudku, keďže Všeobecný súd si nesplnil povinnosť preskúmať dokumenty, ktorých sa týkalo zamietnutie sprístupnenia.

Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keďže si nesplnil svoju povinnosť preskúmať dokumenty, na ktoré sa vzťahovalo zamietnutie sprístupnenia, pričom sa domnieval, že môže preskúmať konanie Komisie bez toho, aby sa oboznámil s dotknutými dokumentmi.

4. Štvrtý dôvod: protirečenie si a nesprávne právne posúdenie, keďže Všeobecný súd nepriznal procesným nezrovnalostiam, ktorými bolo poznačené konanie pri prijímaní napadnutého rozhodnutia, dôležitosť, ktorá im patrí.

Napadnutý rozsudok je poznačený nesprávnym právnym posúdením, keďže neuznal, že procesné pochybenia, ktorých sa dopustila Komisia, mali dôsledky na možnosť odvolateľky uplatniť svoje stanovisko v súvislosti s uplatniteľnosťou domnienky dôvernosti v prejednávanej veci. Všeobecný súd nezohľadnil, že uvedené pochybenia boli v rozpore s procesnými právami odvolateľky, čím v skutočnosti premenil všeobecnú domnienku ohrozenia vyšetrovania, ktorá je relatívnou domnienkou, na nevyvrátiteľnú domnienku.

5. Piaty dôvod: nesprávne právne posúdenie, keďže Všeobecný súd poprel existenciu prevažujúceho verejného záujmu.

Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď uviedol, že neexistuje prevažujúci právny záujem, ktorý by bolo možné namietat voči výnimkám upraveným v článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, pričom nezohľadnil tvrdenia uvedené v tejto súvislosti odvolateľkou, hoci bol povinný urobiť tak.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Apelacyjny w Warszawie (Poľsko) 17. júna 2015 – Edyta Mikołajczyk/Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki

(Vec C-294/15)

(2015/C 311/23)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa a odvolateľka: Edyta Mikołajczyk

Žalovaní a odporcovia v odvolaní: Marie Louise Czarnecka, Stefan Czarnecki

Prejudiciálne otázky

1. Patria konania o anulovaní manželstva po smrti jedného z manželov do rozsahu pôsobnosti nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 ⁽¹⁾?
2. V prípade kladnej odpovede: Patria do rozsahu pôsobnosti vyššie uvedeného nariadenia aj konania o anulovaní manželstva, ktoré sa začali na podnet inej osoby než jedného z manželov?

3. V prípade zápornej odpovede: Možno v konaniach o anulovaní manželstva, ktoré sa začali na podnet inej osoby než jedného z manželov, založiť súdnu právomoc na kritériách uvedených v článku 3 ods. 1 písm. a) piatej a šiestej zarážke nariadenia?

(¹) Ú. v. EÚ L 338, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 243.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litva)
18. júna 2015 – „Borta“ UAB/VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija**

(Vec C-298/15)

(2015/C 311/24)

Jazyk konania: litovčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v kasačnom konaní: „Borta“ UAB

Odporca v kasačnom konaní: VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija

Prejudiciálne otázky

- Treba ustanovenia článkov 37, 38, 53 a 54 smernice 2004/17 (¹) chápať a vykladať, či už spoločne alebo samostatne (ale bez obmedzenia na uvedené ustanovenia), v tom zmysle, že:
 - bránia vnútroštátnej úprave, podľa ktorej, ak sú na účely splnenia zákazky na práce prizvaní subdodávatelia, hlavnú prácu stanovenú verejným obstarávateľom musí vykonať samotný dodávateľ?
 - bránia systému zakotvenému v súťažných podkladoch, ktorý sa týka kumulácie odborných spôsobilostí dodávateľov, akým je napríklad systém uvedený verejným obstarávateľom v napadnutom ustanovení súťažných podkladov, ktorý vyžaduje, aby časť predstavujúca odbornú spôsobilosť príslušného hospodárskeho subjektu (partnera v spoločnom podniku) zodpovedala tej časti konkrétnej práce, ktorú daný subjekt pri plnení zákazky zadanej v rámci verejného obstarávania skutočne vykoná?
- Treba ustanovenia článkov 10, 46 a 47 smernice 2004/17 chápať a vykladať, či už spoločne alebo samostatne (ale bez obmedzenia na uvedené ustanovenia), v tom zmysle, že:
 - zásada rovnakého zaobchádzania s dodávateľmi a zásada transparentnosti nie sú porušené v prípade, že verejný obstarávateľ:
 - najprv v súťažných podkladoch stanoví všeobecnú možnosť kumulácie odborných spôsobilostí dodávateľov, ale nevedie režim vykonávania tejto možnosti,
 - následne, v priebehu postupu verejného obstarávania, podrobnejšie vymedzí požiadavky upravujúce posúdenie kvalifikácií dodávateľov tak, že stanoví určité obmedzenia kumulácie odborných spôsobilostí dodávateľov,
 - z dôvodu tohto podrobnejšieho vymedzenia obsahu kvalifikačných požiadaviek predĺži lehotu na predkladanie ponúk a uvedené predĺženie uverejní v Úradnom vestníku?

- b) obmedzenie kumulácie spôsobilostí dodávateľov nemusí byť jasne uvedené vopred, ak je dané obmedzenie predvídateľné a opodstatnené vzhľadom na osobitnú povahu činností verejného obstarávateľa a osobitné znaky zákazky zadávanej v rámci verejného obstarávania?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb (Ú. v. EÚ L 134, s. 1; Mim. vyd. 06/007, s. 19).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Okręgowy w Łodzi (Poľsko) 22. júna 2015
– trestné konanie proti G. M. a M. S.**

(Vec C-303/15)

(2015/C 311/25)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Okręgowy w Łodzi

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

G. M. a M. S.

Prejudiciálna otázka

Môže sa článok 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (¹) vykladať v tom zmysle, že v prípade neoznámnia predpisov, ktoré sú klasifikované ako technické predpisy, možno rozlišovať medzi následkami takým spôsobom, že v prípade predpisov týkajúcich sa slobôd, ktoré nepodliehajú obmedzeniam podľa článku 36 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, následkom ich neoznámnia musí byť to, že tieto predpisy nemožno uplatniť v určitom konaní, v ktorom sa má rozhodnúť, zatiaľ čo v prípade predpisov týkajúcich sa slobôd, ktoré podliehajú obmedzeniam podľa článku 36 Zmluvy, vnútroštátny súd, ktorý je zároveň súdom Únie, môže preskúmať, či tieto predpisy napriek neoznámniu spĺňajú požiadavky podľa článku 36 Zmluvy a môžu sa uplatniť?

(¹) Ú. v. ES L 204, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 337.

Žaloba podaná 23. júna 2015 – Európska komisia/Rumunsko

(Vec C-306/15)

(2015/C 311/26)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: E. Sanfrutos Cano, L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Rumunsko

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Rumunsko si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Komisie 2013/2/EÚ zo 7. februára 2013, ktorou sa mení a dopĺňa príloha I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES o obaloch a odpadoch z obalov⁽¹⁾, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 2 ods. 1 tejto smernice,
- uložiť Rumunsku povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho práva uplynula 30. septembra 2013.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 37, s. 10.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom
(Spojené kráľovstvo) 26. júna 2015 – The Queen on the application of Hemming (podnikajúci ako
„Simply Pleasure Ltd.“) a i./Westminster City Council**

(Vec C-316/15)

(2015/C 311/27)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odporcovia: Hemming (podnikajúci ako „Simply Pleasure Ltd.“), James Alan Poulton, Harmony Ltd, Gatisle Ltd, podnikajúci ako „Janus“, Winart Publications Ltd, Darker Enterprises Ltd, Swish Publications Ltd.

Odvolateľka: Westminster City Council

Prejudiciálne otázky

Keď žiadateľ o udelenie alebo predĺženie licencie pre sexuálne zariadenie musí zaplatiť poplatok pozostávajúci z dvoch častí, pričom jedna súvisí so spracovaním žiadosti a je nenávratná, zatiaľ čo druhá sa týka správy systému udeľovania licencií a v prípade zamietnutia žiadosti je návratná:

1. znamená samotná požiadavka zaplatiť poplatok vrátane druhej návratnej časti z hľadiska európskeho práva, že odporcom vznikla v dôsledku ich žiadostí povinnosť zaplatiť poplatok, ktorý bol v rozpore s článkom 13 ods. 2 smernice 2006/123/ES o službách na vnútornom trhu⁽¹⁾ v rozsahu, v akom presiahol náklady Westminster City Council na spracovanie žiadosti?

2. závisí záver, že takáto požiadavka by sa mala považovať za požiadavku zahŕňajúcu poplatok – alebo, ak ju za takú treba považovať, poplatok presahujúci náklady Westminster City Council na spracovanie žiadosti – od vplyvu ďalších (a ak áno, akých) okolností, akými sú napríklad:
- dôkaz preukazujúci, že platba druhej návratnej časti pre žiadateľa predstavovala alebo by pravdepodobne predstavovala nejaký vlastný náklad alebo stratu;
 - výška druhej návratnej časti a doba, počas ktorej sa zadržiava predtým, ako je vrátená, alebo
 - úspory nákladov Westminster City Council na spracovanie žiadostí (teda jej nenávratných nákladov), ktoré vyplývajú z požiadavky uhradiť vopred poplatok pozostávajúci z dvoch častí, ktoré musia zaplatiť všetci žiadatelia?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 376, s. 36.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko)
26. júna 2015 – X, Staatssecretaris van Financiën**

(Vec C-317/15)

(2015/C 311/28)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľia: X, Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciálne otázky

- Vzťahuje sa zásada uplatňovania obmedzení vo vzťahu k tretím krajinám, ktorá je zakotvená v článku 64 ods. 1 ZFEÚ, aj na uplatnenie obmedzení, ktoré existujú na základe vnútroštátnej úpravy, ako je predĺžená lehota na dodatočné vymáhanie vo veci samej, ktorú možno uplatniť aj v prípadoch nesúvisiacich s priamymi investíciami, poskytovaním finančných služieb alebo so vstupom cenných papierov na kapitálové trhy?
- Vzťahuje sa zásada uplatňovania obmedzení voľného pohybu kapitálu, ktorá je zakotvená v článku 64 ods. 1 ZFEÚ, v súvislosti s poskytovaním finančných služieb aj na obmedzenia, ako je uvedená predĺžená lehota na dodatočné vymáhanie, ktoré sa netýkajú poskytovateľov služieb a neupravujú ani podmienky a spôsob poskytovania služieb?
- „Pohyb kapitálu v súvislosti s poskytovaním finančných služieb“ v zmysle článku 64 ods. 1 ZFEÚ zahŕňa aj prípad, o aký ide vo veci samej, keď si obyvateľ jedného členského štátu otvoril účet (cenných papierov) v bankovej inštitúcii mimo Únie, a je pritom relevantné, či a v prípade kladnej odpovede v akej miere uvedená banková inštitúcia vykonáva v tomto rámci činnosť pre vlastníka účtu?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Taliansko) 26. júna 2015 – Tecnoedi Costruzioni Srl/Comune di Fossano

(Vec C-318/15)

(2015/C 311/29)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Tecnoedi Costruzioni Srl

Žalovaná: Comune di Fossano

Prejudiciálna otázka

Majú sa články 49 a 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a zásady slobody usadiť sa, slobodného poskytovania služieb, rovnakého zaobchádzania, nediskriminácie a proporcionality vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave, akou je v súčasnosti platná legislatíva v Taliansku, stanovená v článku 122 ods. 9 a v článku 253 ods. 20a legislatívneho dekrétu č. 163/2006, týkajúcej sa automatického vylúčenia ponúk s neobvykle nízkou cenou z verejného obstarávania pri zadávaní podprahových zákaziek na práce s cezhraničným významom?

Odvolanie podané 30. júna 2015: Polynt SpA proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 30. apríla 2015 vo veci T-134/13, Polynt SpA a Sitre Srl/Európska chemická agentúra (ECHA)

(Vec C-323/15 P)

(2015/C 311/30)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Polynt SpA (v zastúpení: C. Mereu, avocat)

Ďalší účastníci konania: Európska chemická agentúra (ECHA), Sitre Srl, New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Holandské kráľovstvo, Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolaiteľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-134/13, a
- zrušil napadnuté rozhodnutie, alebo subsidiárne, vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie o návrhu odvolateľky na zrušenie, a
- nariadil odporcovi náhradu všetkých trov tohto konania, vrátane trov konania pred Všeobecným súdom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaiteľka tvrdí, že Všeobecný súd tým, že zamietol jej návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia, porušil právo Spoločenstva. Odvolaiteľka konkrétne tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil početných pochybení vo svojom odôvodnení a výklade právneho rámca uplatniteľného na situáciu odvolaiteľky. To viedlo k tomu, že Všeobecný súd sa dopustil týchto nesprávnych právnych posúdení:

- Všeobecný súd uviedol odporujúce a nesprávne tvrdenia pokiaľ ide o potrebu prihliadnuť na posúdenie rizika podľa článku 57 písm. f) REACH⁽¹⁾, čo viedlo k jeho nesprávnemu výkladu.
- Všeobecný súd uviedol odporujúce tvrdenia a odklonil sa od ustálenej judikatúry o statuse a váhe usmernení pri výklade významu „rovnaká úroveň obáv“ podľa článku 57 písm. f) REACH.
- Nesprávne odvolanie sa Všeobecného súdu na článok 60 ods. 2 REACH viedlo k nedostatočnému odôvodneniu.
- Všeobecný súd pri zamietnutí tvrdení týkajúcich sa zamestnancov a spotrebiteľov uplatnil nesprávny právny text, čím nesprávne uplatnil článok 57 písm. f) REACH.

Z týchto dôvodov odvolaiteľka navrhuje zrušiť rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-134/13 a napadnuté rozhodnutie.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES, Ú. v. EÚ L 396, s. 1.

Odvolaenie podané 30. júna 2015: Hitachi Chemical Europe GmbH a Polynt SpA proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 30. apríla 2015 vo veci T-135/15, Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA a Sitre Srl/Európska chemická agentúra (ECHA)

(Vec C-324/15 P)

(2015/C 311/31)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľky: Hitachi Chemical Europe GmbH a Polynt SpA (v zastúpení: C. Mereu, avocat)

Ďalší účastníci konania: Európska chemická agentúra (ECHA), Sitre Srl, REACH ChemAdvice GmbH, New Japan Chemical, Holandské kráľovstvo, Európska komisia

Návrhy odvolateľiek

Odvolaiteľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-135/13, a
- zrušil napadnuté rozhodnutie, alebo subsidiárne, vrátil vec Všeobecnému súdu na rozhodnutie o návrhu odvolateľiek na zrušenie, a
- nariadil odporcovi náhradu všetkých trov tohto konania, vrátane trov konania pred Všeobecným súdom.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaateľky tvrdia, že Všeobecný súd tým, že zamietol ich návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia, porušil právo Spoločenstva. Odvolaateľky konkrétne tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil početných pochybení vo svojom odôvodnení a výklade právneho rámca uplatniteľného na situáciu odvolaťeliek. To viedlo k tomu, že Všeobecný súd sa dopustil týchto nesprávnych právnych posúdení:

- Všeobecný súd uviedol odporujúce a nesprávne tvrdenia pokiaľ ide o potrebu prihliadnuť na posúdenie rizika podľa článku 57 písm. f) REACH⁽¹⁾, čo viedlo k jeho nesprávnemu výkladu.
- Všeobecný súd uviedol odporujúce tvrdenia a odklonil sa od ustálenej judikatúry o statuse a váhe usmernení pri výklade významu „rovnaká úroveň obáv“ podľa článku 57 písm. f) REACH.
- Nesprávne odvolanie sa Všeobecného súdu na článok 60 ods. 2 REACH viedlo k nedostatočnému odôvodneniu.
- Všeobecný súd pri zamietnutí tvrdení týkajúcich sa zamestnancov a spotrebiteľov uplatnil nesprávny právny text, čím nesprávne uplatnil článok 57 písm. f) REACH.

Z týchto dôvodov odvolaateľky navrhujú zrušiť rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-135/13 a napadnuté rozhodnutie.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES, Ú. v. EÚ L 396, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) 1. júla 2015 – AS „DNB Banka“/Valsts ieņēmumu dienests

(Vec C-326/15)

(2015/C 311/32)

Jazyk konania: lotyšтина

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administratīvā apgabaltiesa

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: AS „DNB Banka“

Žalovaný: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciálne otázky

1. Môže nezávislá skupina osôb v zmysle článku 132 ods. 1 písm. f) smernice⁽¹⁾ existovať v prípade, ak jej členovia majú sídlo v rôznych členských štátoch Európskej únie, v ktorých bolo uvedené ustanovenie smernice prebraté s odlišnými požiadavkami, ktoré nie sú zlučiteľné?

2. Môže členský štát obmedziť právo zdaniteľnej osoby na uplatnenie oslobodenia od dane stanoveného v článku 132 ods. 1 písm. f) smernice, ak zdaniteľná osoba splnila všetky požiadavky na uplatnenie oslobodenia od dane vo svojom členskom štáte, ale vo vnútroštátnych právnych úpravách členských štátov iných členov skupiny bolo uvedené ustanovenie prebraté s obmedzeniami týkajúcimi sa možnosti zdaniteľných osôb z iných členských štátov uplatniť vo svojom členskom štáte príslušné oslobodenie od dane z pridanej hodnoty?
3. Je prípustné uplatniť oslobodenie od dane podľa článku 132 ods. 1 písm. f) smernice na určité služby v členskom štáte ich príjemcu, ktorý je zdaniteľnou osobou na účely dane z pridanej hodnoty, ak poskytovateľ služieb, ktorý je zdaniteľnou osobou na účely dane z pridanej hodnoty, uplatnil v inom členskom štáte daň z pridanej hodnoty na tieto služby v súlade so všeobecným režimom, teda domnieval sa, že daň z pridanej hodnoty za také služby bola splatná v členskom štáte ich príjemcu v súlade s článkom 196 smernice?
4. Má sa pod pojmom „nezávislá skupina osôb“ v zmysle článku 132 ods. 1 písm. f) smernice rozumieť samostatná právnická osoba, ktorej existencia sa musí preukázať prostredníctvom osobitnej dohody o založení nezávislej skupiny osôb?

Ak treba na túto otázku odpovedať tak, že nezávislá skupina osôb sa nemusí považovať za samostatný subjekt, treba vychádzať z toho, že nezávislá skupina osôb je skupinou prepojených podnikov, v ktorej si tieto podniky v rámci svojej obvyklej ekonomickej činnosti navzájom poskytujú podporné služby na uskutočňovanie svojich obchodných činností, a existenciu takej skupiny možno preukázať prostredníctvom uzavretých zmlúv o službách alebo prostredníctvom dokumentácie týkajúcej sa transferového oceňovania?

5. Môže členský štát obmedziť právo zdaniteľnej osoby na uplatnenie oslobodenia od dane z pridanej hodnoty stanoveného v článku 132 ods. 1 písm. f) smernice, ak zdaniteľná osoba uplatnila na transakcie prírážku v súlade s požiadavkami právnej úpravy členského štátu, v ktorom má sídlo, v oblasti priamych daní?
6. Je oslobodenie od dane podľa článku 132 ods. 1 písm. f) smernice uplatniteľné na služby prijaté z tretích krajín? Inak povedané, môže byť členom nezávislej skupiny osôb v zmysle citovaného ustanovenia smernice, ktorý v rámci skupiny poskytuje služby iným členom skupiny, zdaniteľná osoba z tretej krajiny?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

Odvolaie podané 3. júla 2015: Francúzska republika proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 16. apríla 2015 vo veci T-402/12, Carl Schlyter/Európska komisia

(Vec C-331/15 P)

(2015/C 311/33)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Francúzska republika (v zastúpení: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Carl Schlyter, Európska komisia, Fínska republika, Švédske kráľovstvo

Návrhy odvolateľky

Francúzska vláda navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok štvrtej komory Všeobecného súdu zo 16. apríla 2015 vo veci T-402/12, Carl Schlyter/Komisia, v rozsahu, v akom zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 27. júna 2012, ktorým bol po dobu zastavenia konania odmietnutý prístup k podrobnému stanovisku Komisie k návrhu nariadenia týkajúceho sa obsahu a podmienok predloženia výročného vyhlásenia o látkach v stave nanočastíc (2011/673/F), ktoré jej oznámili francúzske orgány podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES ⁽¹⁾ z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998,
- vrátil vec Všeobecnému súdu,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Svojím odvolaním podaným 3. júla 2015 francúzska vláda navrhuje, aby Súdny dvor Európskej únie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora zrušil rozsudok štvrtej komory Všeobecného súdu zo 16. apríla 2015 vo veci T-402/12, Carl Schlyter/Komisia (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

Na podporu svojho odvolania francúzska vláda predkladá jediný dôvod.

Na podporu tohto odvolacieho dôvodu sa totiž francúzska vláda domnieva, že Všeobecný súd sa na viacerých miestach dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o kvalifikáciu postupu stanoveného smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov (ďalej len „smernica 98/34“), a pokiaľ ide o uplatňovanie výnimky týkajúcej sa ochrany účelu vyšetrovania stanovenej v článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ⁽²⁾ z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (ďalej len „nariadenie 1049/2001“).

V prvom rade francúzska vláda tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že odmietol kvalifikovať postup stanovený smernicou 98/34 ako vyšetrovanie v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia 1049/2001.

V tejto súvislosti francúzska vláda po prvé uvádza, že definícia, akú Všeobecný súd v napadnutom rozsudku prisúdil pojmu vyšetrovanie, nevychádza zo žiadnej definície stanovenej nariadením 1049/2001, smernicou 98/34 alebo judikatúrou.

Po druhé táto definícia navyše nie je koherentná s riešením prijatým ôsmou komorou Všeobecného súdu v jeho rozsudku z 25. septembra 2014, Spirlea/Komisia, vo veci T-306/12. V tomto rozsudku totiž Všeobecný súd uznal, že postup nazvaný „EU Pilot“ možno kvalifikovať ako vyšetrovanie v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia 1049/2001. Podľa francúzskej vlády majú pritom ciele a priebeh postupu nazvaného „EU Pilot“ značné podobnosti s cieľmi a priebehom postupu stanoveného smernicou 98/34.

Po tretej v prípade, že by Súdny dvor prevzal definíciu pojmu vyšetrovanie podľa napadnutého rozsudku, francúzska vláda sa domnieva, že postup stanovený smernicou 98/34 v každom prípade zodpovedá tejto definícii s prihliadnutím na jeho cieľ a priebeh.

V druhom rade sa francúzska vláda po prvé domnieva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že sa subsidiárne domnieval, že aj v prípade, že podrobné stanovisko vydané Komisiou je súčasťou vyšetrovania v zmysle článku 4 ods. 2 tretej zarážky nariadenia 1049/2001, zverejnenie tohto dokumentu nevyhnutne neohrozuje cieľ postupu stanoveného smernicou 98/34.

V tejto súvislosti francúzska vláda tvrdí, že žalobca vôbec nepredložil, a to ani v jeho pôvodnej žalobe, replike alebo pripomienkach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania tvrdenie, že ak by postup stanovený smernicou 98/34 predstavoval vyšetrovanie, zverejnenie napadnutého dokumentu by neohrozilo cieľ tohto vyšetrovania.

V dôsledku toho keďže dôvod uvádzaný subsidiárne Všeobecným súdom žalobca neuviedol a tento dôvod sa týka materiálnej zákonnosti napadnutého rozhodnutia, francúzska vláda sa domnieva, že Všeobecný súd sa v bodoch 84 až 88 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že tento dôvod uviedol *ex offo*.

Po druhé Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku domnieval, že cieľom postupu stanoveného smernicou 98/34 je zabrániť tomu, aby vnútroštátny zákonodarca prijal vnútroštátnu technickú normu, ktorá tvorí prekážku voľnému pohybu tovaru, voľnému pohybu služieb alebo slobode poskytovateľov služieb usadiť sa v rámci vnútorného trhu (bod 85 napadnutého rozsudku).

Francúzska vláda sa domnieva, že Všeobecný súd tak poskytol reštriktívny výklad cieľu postupu stanoveného smernicou 98/34.

Francúzska vláda sa totiž domnieva, že postup stanovený smernicou 98/34 sleduje okrem cieľu súladnosti vnútroštátnych predpisov aj cieľ týkajúci sa kvality dialógu medzi Komisiou a dotknutým členským štátom.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 204, s. 37; Mím. vyd. 13/020, s. 337.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 145, s. 43; Mím. vyd. 01/003, s. 331.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbetsdomstolen (Švédsko) 6. júla 2015 –
Unionen/Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB**

(Vec C-336/15)

(2015/C 311/34)

Jazyk konania: švédčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbetsdomstolen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Unionen

Žalovaní: Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB

Prejudiciálna otázka

Je so smernicou o prevodoch ⁽¹⁾ podnikov zlučiteľné, ak sa po uplynutí jedného roka od prevodu podniku pri uplatnení ustanovenia nachádzajúceho sa v kolektívnej zmluve nadobúdateľa, z ktorého vyplýva, že pokiaľ je určitý počet rokov nepretržite odpracovaných u jedného zamestnávateľa podmienkou poskytnutia predĺženej výpovednej doby, nezohľadnia roky odpracované u prevádzateľa, ak zamestnanci podľa zhodného ustanovenia nachádzajúceho sa v kolektívnej zmluve, ktorá platila u prevádzateľa, mali nárok na zohľadnenie týchto odpracovaných rokov?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. EÚ L 82, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgicko) 7. júla 2015 – trestné konanie proti Lucovi Vanderborghtovi, za účasti: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

(Vec C-339/15)

(2015/C 311/35)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalovaný: Luc Vanderborght

za účasti: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

Prejudiciálne otázky

1. Má sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES ⁽¹⁾ z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu vykladať v tom zmysle, že bráni takému vnútroštátnemu zákonu, ktorý stanovuje všeobecný zákaz propagovať v akejkoľvek forme starostlivosť o ústnu dutinu alebo chrup tak, ako vyplýva z článku 1 belgického zákona z 15. apríla 1958 o reklame v oblasti zubnej starostlivosti?
2. Má sa zákaz reklamy týkajúcej sa starostlivosti o ústnu dutinu a chrup považovať za „právny predpis týkajúci sa zdravotných a bezpečnostných požiadaviek na produkty“ v zmysle článku 3 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu?
3. Má sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu vykladať v tom zmysle, že bráni takej vnútroštátnej úprave, akou je článok 8a kráľovského nariadenia z 1. júna 1934, ktorým sa upravuje vykonávanie zubného lekárstva a v ktorom sa podrobne stanovuje, aké požiadavky na nenápadnosť musí spĺňať vývesná tabuľa na ambulancii zubného lekára určená verejnosti?

4. Má sa smernica 2000/31/ES⁽¹⁾ Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu zákonu, ktorý stanovuje všeobecný zákaz propagovať v akejkoľvek forme starostlivosť o ústnu dutinu alebo chrup a zakazuje aj komerčnú reklamu elektronickou formou (internetovú stránku) tak, ako vyplýva z článku 1 belgického zákona z 15. apríla 1958 o reklame v oblasti zubnej starostlivosti?
5. Ako sa má vykladať pojem „služby informačnej spoločnosti“ definovaný v článku 2 písm. a) smernice 2000/31/ES v spojení s článkom 1 ods. 2 smernice 98/34/ES⁽²⁾ v znení smernice 98/48/ES⁽⁴⁾?
6. Majú sa článok 49 ZFEÚ a článok 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide v konaní vo veci samej, ktorou sa na účely ochrany verejného zdravia stanovuje úplný zákaz reklamy týkajúcej sa stomatologickej starostlivosti?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, s. 22).

⁽²⁾ Smernica 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399).

⁽³⁾ Smernica európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov (Ú. v. ES L 204, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 337).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 98/34 ES o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov (Ú. v. ES L 217, s. 18; Mim. vyd. 13/021, s. 8).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Centrale Raad van Beroep (Holandsko) 8. júla 2015 – J. Klinkenberg/Minister van Infrastructuur en Milieu

(Vec C-343/15)

(2015/C 311/36)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Centrale Raad van Beroep

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: J. Klinkenberg

Odporca: Minister van Infrastructuur en Milieu

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 1 smernice 1999/63/ES⁽¹⁾ a doložka 1 ods. 1 jej prílohy s názvom „Európska dohoda o organizácii pracovného času námorníkov“ vykladať v tom zmysle, že uvedená smernica a dohoda sa uplatnia na štátneho zamestnanca, ktorý pracuje v službe pre štátnu lodiarsku spoločnosť a je súčasťou posádky lode, ktorá vykonáva kontroly rybolovu?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Majú sa článok 2 smernice 89/391/EHS⁽²⁾, článok 1 ods. 3 a článok 2 body 1 a 2 smernice 93/104/ES⁽³⁾, ako aj článok 1 ods. 3 a článok 2 body 1 a 2 smernice 2003/88/ES⁽⁴⁾ vykladať v tom zmysle, že na štátneho zamestnanca uvedeného v prvej otázke sa uplatnia smernice 93/104/ES a 2003/88/ES?

3. Majú sa články 3, 5 a 6 smernice 93/104/ES, ako aj články 3, 5 a 6 smernice 2003/88/ES vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa za čas odpočinku považujú hodiny, keď štátny zamestnanec uvedený v prvej otázke nevykonáva počas plavby nijaké činnosti, ale je povinný byť v pohotovosti, aby na vyžiadanie vykonal činnosti na odstránenie porúch v strojojní?
4. Majú sa články 3, 5 a 6 smernice 93/104/ES, ako aj články 3, 5 a 6 smernice 2003/88/ES vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa za čas odpočinku považujú hodiny, keď štátny zamestnanec uvedený v prvej otázke nevykonáva počas plavby nijaké činnosti, ale na nariadenie kapitána je povinný vykonávať činnosti, ak je to nevyhnutné v súvislosti s priamou bezpečnosťou lode, osôb na palube, nákladu alebo životného prostredia alebo pri poskytovaní pomoci iným lodiam alebo osobám v tiesni?

-
- ⁽¹⁾ Smernica Rady z 21. júna 1999, ktorá sa týka Dohody o organizácii pracovného času námorníkov, uzavretej Združením majiteľov lodí Európskeho spoločenstva (ECSA) a Odborovou federáciou pracovníkov dopravy v Európskej únii (FST) – Príloha: Európska dohoda o organizácii pracovného času námorníkov (Ú. v. ES L 167, s. 33; Mím. vyd. 05/003, s. 363).
- ⁽²⁾ Smernica Rady z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci (Ú. v. ES L 183, s. 1; Mím. vyd. 05/001, s. 349).
- ⁽³⁾ Smernica Rady z 23. novembra 1993 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. ES L 307, s. 18; Mím. vyd. 05/002, s. 197).
- ⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. ES L 299, s. 9; Mím. vyd. 05/004, s. 381).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Appeal Commissioners (Írsko) 6. júla 2015 –
National Roads Authority/The Revenue Commissioners**

(Vec C-344/15)

(2015/C 311/37)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Appeal Commissioners

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: National Roads Authority

Žalovaný: The Revenue Commissioners

Prejudiciálne otázky

1. Pokiaľ orgán, ktorý sa riadi verejným právom, vykonáva takú činnosť, akou je poskytovanie prístupu k ceste za úhradu mýta, a pokiaľ v členskom štáte existujú súkromné subjekty, ktoré vyberajú mýto na jednotlivých spoplatnených cestách na základe dohody s predmetným orgánom verejnej moci v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, má sa článok 13 ods. 1 druhý pododsek smernice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že dotknutý orgán verejnej moci treba považovať za subjekt konkurujúci príslušným súkromným prevádzkovateľom, takže pokiaľ by sa orgán verejnej moci považoval za nezdaniteľnú osobu, viedlo by to k závažnému narušeniu hospodárskej súťaže bez ohľadu na to, že a) neexistuje a nemôže existovať skutočná hospodárska súťaž medzi orgánom verejnej moci a predmetnými súkromnými prevádzkovateľmi a b) neexistuje dôkaz o tom, že je reálne možné, aby súkromný prevádzkovateľ vstúpil na trh a vybudoval a prevádzkoval spoplatnenú cestu, ktorá by konkurovala spoplatnenej ceste prevádzkovej orgánom verejnej moci?

2. Ak sa neuplatní žiadna domnienka, na základe akých kritérií by sa dalo určiť, či dochádza k závažnému narušeniu hospodárskej súťaže v zmysle článku 13 ods. 1 druhého pododseku smernice Rady 2006/112/ES?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1).

Odvolanie podané 7. júla 2015: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 28. apríla 2015 vo veci T-169/12, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) a Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF)/Rada Európskej únie

(Vec C-345/15 P)

(2015/C 311/38)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK), Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (v zastúpení: B. Evtimov, lawyer, D. O'Keefe, solicitor)

Ďalší účastníci konania: Rada Európskej únie, Európska komisia, Euroalliages

Návrhy odvolateľiek

Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu,
- vydal konečný rozsudok vo veci, pokiaľ to štádium konania umožňuje,
- subsidiárne, vrátil vec Všeobecnému súdu na nové rozhodnutie,
- zaviazal Radu Európskej únie na náhradu trov konania,
- uložil vedľajším účastníkom konania, aby znášali vlastné trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd v rámci svojho posúdenia ich žalobných dôvodov vo svojom rozsudku porušil právo EÚ takto:

- vo svojom prvom odvolacom dôvode odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne vyložil článok 11 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽¹⁾ (ďalej len „základné antidumpingové nariadenie“) a dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia, keď odmietol žalobný dôvod v konaní na prvom stupni, podľa ktorého článok 11 ods. 9 základného antidumpingového nariadenia a v ňom uvedený odkaz na článok 2 základného antidumpingového nariadenia v prípade všetkých predbežných preskúmaní dumpingu vyžaduje, aby inštitúcie vypočítali dumpingové rozpätie, čím Všeobecný súd tiež porušil právne zásady riadnej správy vecí verejných, transparentnosti a právnej istoty,

— v ich druhom odvolacom dôvode odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd nesprávne vyložil odôvodnenie Všeobecného súdu v jeho rozsudku vo veci T-143/06, MTZ Polyfilms/Rada Európskej únie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, s. 51).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale di Santa Maria Capua Vetere
(Taliansko) 10. júla 2015 – trestné konanie proti Lucianovi Baldettimu**

(Vec C-350/15)

(2015/C 311/39)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Účastník konania pred vnútroštátnym súdom

Luciano Baldetti

Prejudiciálna otázka

Je ustanovenie [článku 10a legislatívneho dekrétu č. 74 z 10. marca 2000], pokiaľ ide o časť, v ktorej umožňuje skúmať trestnú zodpovednosť osoby, ktorej už bola za rovnaký skutok (neodvedenie dane z pridanej hodnoty) s konečnou platnosťou uložená sankcia v správnom konaní uplatnením daňovej pokuty, v súlade s právom Spoločenstva v zmysle článku [4 Protokolu č. 7 k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd] a článku 50 [Charty základných práv Európskej únie]?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus (Fínsko) 14. júla 2015
– Ilves Jakelu Oy**

(Vec C-368/15)

(2015/C 311/40)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Stážovateľka: Ilves Jakelu Oy

Ďalší účastník konania: Liikenne- ja viestintäministeriö

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pri výklade článku 9 poštovej smernice 97/67/ES⁽¹⁾, zmenenej a doplnenej smernicami 2002/39/ES⁽²⁾ a 2008/6/ES⁽³⁾ doručovanie poštových zásielok predplatiteľov považovať za službu, ktorá nepatrí do univerzálnej služby v zmysle odseku 1 tohto ustanovenia, alebo za službu, ktorá patrí do univerzálnej služby v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia, keď sa poštový podnik dohodne so svojimi zákazníkmi na podmienkach doručovania a fakturuje im samostatne dohodnutý poplatok?
2. Ak v prípade uvedeného doručovania poštových zásielok predplatiteľov nejde o službu, ktorá patrí do univerzálnej služby, majú sa potom článok 9 ods. 1 a článok 2 bod 14 vykladať v tom zmysle, že poskytovanie poštových služieb tohto typu možno za okolností, o aké ide v konaní vo veci samej, viazať na individuálne povolenie, aké vyplýva z vnútroštátneho poštového zákona?
3. Ak v prípade uvedeného doručovania poštových zásielok predplatiteľov nejde o službu, ktorá patrí do univerzálnej služby, má sa potom článok 9 ods. 1 vykladať v tom zmysle, že povolenie, ktoré sa týka týchto služieb, sa môže viazať len na podmienky na zaistenie splnenia podstatných požiadaviek v zmysle článku 2 bodu 19 poštovej smernice, a že s povoleniami, ktoré sa týkajú týchto služieb, sa nemôžu spájať nijaké podmienky týkajúce sa kvality, dostupnosti a výkonnosti príslušných služieb v zmysle článku 9 ods. 2 smernice?
4. Ak možno povolenia týkajúce sa uvedeného doručovania poštových zásielok predplatiteľov viazať len na podmienky na zaistenie splnenia podstatných požiadaviek, môžu sa potom podmienky, o ktoré ide v konaní vo veci samej, a ktoré sa týkajú podmienok doručovania poštovej služby, frekvencie doručovania zásielok, služby pri zmene adresy a pri prerušení doručovania, označovania zásielok a odberných miest, považovať za také, ktoré zodpovedajú podstatným požiadavkám v zmysle článku 2 bodu 19 a sú nevyhnutné na zaistenie splnenia podstatných požiadaviek v zmysle článku 9 ods. 1?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/67/ES z 15. decembra 1997 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb (Ú. v. ES L 15, 1998, s. 14; Mim. vyd. 06/003, s. 71).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/39/ES z 10. júna 2002, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 97/67/ES o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb spoločenstva a zlepšovaní kvality služieb (Ú. v. ES L 176, s. 21; Mim. vyd. 06/004, s. 316).

⁽³⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/6/ES z 20. februára 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 97/67/ES s ohľadom na úplné dokončenie vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 52, s. 3).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 13. júla 2015 –
Siderúrgica Sevillana S.A./Administración del Estado**

(Vec C-369/15)

(2015/C 311/41)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Siderúrgica Sevillana S.A.

Žalovaný: Administración del Estado

Prejudiciálne otázky

1. Je rozhodnutie [2013/448/EÚ] ⁽¹⁾ v rozpore s článkom 296 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a s článkom 41 Charty základných práv ⁽²⁾, v rozsahu, v akom bol korekčný faktor stanovený prostredníctvom mechanizmu, ktorý v rozpore s povinnosťou odôvodnenia nedovoľuje prevádzkovateľom dotknutých zariadení oboznámiť sa s údajmi, výpočtami a kritériami zohľadnenými pri jeho prijímaní?

2. Je rozhodnutie 2013/448/EÚ, ktoré daným spôsobom konkretizuje a určuje maximálny limit emisií priemyselného odvetvia a medziodvetvový korekčný faktor, ktoré sú stanovené v článku 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES ⁽³⁾ a v článku 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ ⁽⁴⁾, v rozpore s článkom 10a ods. 1 a článkom 23 ods. 3 uvedenej smernice z roku 2003, keďže nebolo vypracované v súlade s regulačným postupom s kontrolou, ktorý upravovalo rozhodnutie 1999/468/ES ⁽⁵⁾?

3. S prihliadnutím na to, že rozhodnutie 2013/448/EÚ a/alebo článok 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ vytvárajú asymetriu medzi:
 - základom na výpočet upraveným v článku 10a ods. 5 písm. a) a b) [smernice 2003/87/ES], keďže do týchto základov nezahŕňajú emisie z výroby elektrickej energie súvisiace so spaľovaním odpadových plynov a z kombinovanej výroby tepla, ktoré sa uskutočňujú v zariadeniach zaradených do prílohy I citovanej smernice,

 - a kritériami stanovenými v článku 10a ods. 1 a 4 uvedenej smernice pre bezodplatné pridelovanie emisných kvót, ktoré zahŕňa túto kategóriu emisií:
 - a) Je rozhodnutie 2013/448/EÚ a/alebo článok 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ v rozpore s článkom 10a ods. 5 v spojení s článkom 3 písm. u) a tretím pododsekom *in fine* citovaného článku 10a ods. 1 smernice 2003/87/ES, pokiaľ sa v nich uvádza, že emisie vyprodukované spaľovaním odpadových plynov alebo výrobou tepla v zariadeniach, ktoré vyrábajú elektrickú energiu, zaradených do prílohy I uvedenej smernice, sú v každom prípade emisiami „výrobcov elektrickej energie“ na účely určenia maximálneho limitu emisií pre priemyselné odvetvie, a preto musia byť vylúčené z tohto výpočtu?

 - b) Aj v prípade zápornej odpovede na predchádzajúcu otázku, je rozhodnutie 2013/448/EÚ a/alebo článok 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ v rozpore s článkom 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES a/alebo s cieľmi tejto smernice, pokiaľ vylučujú zo základu na výpočet maximálneho limitu priemyselných emisií, ktorý upravuje uvedené ustanovenie, emisie z výroby elektrickej energie z odpadových plynov a z kombinovanej výroby tepla vyprodukované v zariadeniach zaradených do prílohy I citovanej smernice, ktorým však možno bezodplatne prideliť emisné kvóty v súlade s článkom 10a ods. 1 až 4 tej istej smernice?

4. Je rozhodnutie Komisie [2013/448/EÚ] a prípadne rozhodnutie 2011/278/EÚ, ktoré sa vykonáva uvedeným rozhodnutím, v rozpore s článkom 10a [ods.] 12 smernice, pokiaľ rozširuje medziodvetvový korekčný faktor na odvetvia vymedzené v rozhodnutí Komisie 2010/2/EÚ ⁽⁶⁾ (teraz rozhodnutie 2014/746/EÚ ⁽⁷⁾) ako odvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, s následným znížením bezodplatne pridelených emisných kvót?

5. Je rozhodnutie [2013/448/EÚ] v rozpore s článkom 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES v rozsahu, v akom Európska komisia pri určovaní overených emisií vyprodukovaných v období rokov 2005 až 2007, ktoré sú uvedené v písmenách a) a b) uvedeného odseku:
- a) nezohľadnila emisie, ktoré neboli uvedené v nezávislom registri transakcií Spoločenstva, aj keď išlo o emisie, ktorých registrácia v posudzovanom období nebola povinná,
 - b) v rámci možnosti extrapolovala relevantné údaje z overených emisií z rokov nasledujúcich po roku 2008 tak, že uplatnila faktor 1,74 % opačným smerom,
 - c) vylúčila všetky emisie zo zariadení zatvorených pred 30. júnom 2011?

- ⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2013/448/EÚ z 5. septembra 2013 o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 240, s. 27).
- ⁽²⁾ Ú. v. ES C 364, s. 1.
- ⁽³⁾ Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mím. vyd. 15/007, s. 631).
- ⁽⁴⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej únii (Ú. v. EÚ L 130, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Rozhodnutie Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu (Ú. v. ES L 184, s. 23; Mím. vyd. 01/003, s. 124).
- ⁽⁶⁾ Rozhodnutie Komisie 2010/2/EÚ z 24. decembra 2009, ktorým sa podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES určuje zoznam odvetví a pododvetví, ktoré sa považujú za odvetvia a pododvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka (Ú. v. EÚ L 1, s. 10).
- ⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 308, s. 114.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 13. júla 2015 –
Solvay Solutions España S.L./Administración del Estado**

(Vec C-370/15)

(2015/C 311/42)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Solvay Solutions España S.L.

Žalovaná: Administración del Estado

Prejudiciálne otázky

1. Je rozhodnutie [2013/448/EÚ] ⁽¹⁾ v rozpore s článkom 296 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a s článkom 41 Charty základných práv ⁽²⁾, v rozsahu, v akom bol korekčný faktor stanovený prostredníctvom mechanizmu, ktorý v rozpore s povinnosťou odôvodnenia nedovoľuje prevádzkovateľom dotknutých zariadení oboznámiť sa s údajmi, výpočtami a kritériami zohľadnenými pri jeho prijímaní?

2. Je rozhodnutie 2013/448/EÚ, ktoré daným spôsobom konkretizuje a určuje maximálny limit emisií priemyselného odvetvia a medziodvetvový korekčný faktor, ktoré sú stanovené v článku 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES⁽³⁾ a v článku 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ⁽⁴⁾, v rozpore s článkom 10a ods. 1 a článkom 23 ods. 3 uvedenej smernice z roku 2003, keďže nebolo vypracované v súlade s regulačným postupom s kontrolou, ktorý upravovalo rozhodnutie 1999/468/ES⁽⁵⁾?
3. S prihliadnutím na to, že rozhodnutie 2013/448/EÚ a/alebo článok 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ vytvárajú asymetriu medzi:
- základom na výpočet upraveným v článku 10a ods. 5 písm. a) a b) [smernice 2003/87/ES], keďže do týchto základov nezahŕňajú emisie z výroby elektrickej energie súvisiace so spaľovaním odpadových plynov a z kombinovanej výroby tepla, ktoré sa uskutočňujú v zariadeniach zaradených do prílohy I citovanej smernice,
 - a kritériami stanovenými v článku 10a ods. 1 a 4 uvedenej smernice pre bezodplatné pridelovanie emisných kvót, ktoré zahŕňa túto kategóriu emisií:
- a) Je rozhodnutie 2013/448/EÚ a/alebo článok 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ v rozpore s článkom 10a ods. 5 v spojení s článkom 3 písm. u) a tretím pododsekom *in fine* citovaného článku 10a ods. 1 smernice 2003/87/ES, pokiaľ sa v nich uvádza, že emisie vyprodukované spaľovaním odpadových plynov alebo výrobou tepla v zariadeniach, ktoré vyrábajú elektrickú energiu, zaradených do prílohy I uvedenej smernice, sú v každom prípade emisiami „výrobcov elektrickej energie“ na účely určenia maximálneho limitu emisií pre priemyselné odvetvie, a preto musia byť vylúčené z tohto výpočtu?
 - b) Aj v prípade zápornej odpovede na predchádzajúcu otázku, je rozhodnutie 2013/448/EÚ a/alebo článok 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ v rozpore s článkom 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES a/alebo s cieľmi tejto smernice, pokiaľ vylučujú zo základu na výpočet maximálneho limitu priemyselných emisií, ktorý upravuje uvedené ustanovenie, emisie z výroby elektrickej energie z odpadových plynov a z kombinovanej výroby tepla vyprodukované v zariadeniach zaradených do prílohy I citovanej smernice, ktorým však možno bezodplatne prideliť emisné kvóty v súlade s článkom 10a ods. 1 až 4 tej istej smernice?
4. Je rozhodnutie Komisie [2013/448/EÚ] a prípadne rozhodnutie 2011/278/EÚ, ktoré sa vykonáva uvedeným rozhodnutím, v rozpore s článkom 10a [ods.] 12 smernice, pokiaľ rozširuje medziodvetvový korekčný faktor na odvetvia vymedzené v rozhodnutí Komisie 2010/2/EÚ⁽⁶⁾ (teraz rozhodnutie 2014/746/EÚ⁽⁷⁾) ako odvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, s následným znížením bezodplatne pridelených emisných kvót?
5. Je rozhodnutie [2013/448/EÚ] v rozpore s článkom 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES v rozsahu, v akom Európska komisia pri určovaní overených emisií vyprodukovaných v období rokov 2005 až 2007, ktoré sú uvedené v písmenách a) a b) uvedeného odseku:
- a) nezohľadnila emisie, ktoré neboli uvedené v nezávislom registri transakcií Spoločenstva, aj keď išlo o emisie, ktorých registrácia v posudzovanom období nebola povinná,
 - b) v rámci možností extrapolovala relevantné údaje z overených emisií z rokov nasledujúcich po roku 2008 tak, že uplatnila faktor 1,74 % opačným smerom,

c) vylúčila všetky emisie zo zariadení zatvorených pred 30. júnom 2011?

- (¹) Rozhodnutie Komisie 2013/448/EÚ z 5. septembra 2013 o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 240, s. 27).
- (²) Ú. v. ES C 364, s. 1.
- (³) Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločnosti, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631).
- (⁴) Rozhodnutie Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej únii (Ú. v. EÚ L 130, s. 1).
- (⁵) Rozhodnutie Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu (Ú. v. ES L 184, s. 23; Mim. vyd. 01/003, s. 124).
- (⁶) Rozhodnutie Komisie 2010/2/EÚ z 24. decembra 2009, ktorým sa podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES určuje zoznam odvetví a pododvetví, ktoré sa považujú za odvetvia a pododvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka (Ú. v. EÚ L 1, s. 10).
- (⁷) Ú. v. EÚ L 308, s. 114.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 13. júla 2015 –
Cepsa Quimica, S.A./Administración del Estado**

(Vec C-371/15)

(2015/C 311/43)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Cepsa Quimica, S.A.

Žalovaný: Administración del Estado

Prejudiciálne otázky

1. Je rozhodnutie [2013/448/EÚ] (¹) v rozpore s článkom 296 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a s článkom 41 Charty základných práv (²), v rozsahu, v akom bol korekčný faktor stanovený prostredníctvom mechanizmu, ktorý v rozpore s povinnosťou odôvodnenia nedovoľuje prevádzkovateľom dotknutých zariadení oboznámiť sa s údajmi, výpočtami a kritériami zohľadnenými pri jeho prijímaní?
2. Je rozhodnutie 2013/448/EÚ, ktoré daným spôsobom konkretizuje a určuje maximálny limit emisií priemyselného odvetvia a medziodvetvový korekčný faktor, ktoré sú stanovené v článku 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES (³) a v článku 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ (⁴), v rozpore s článkom 10a ods. 1 a článkom 23 ods. 3 uvedenej smernice z roku 2003, keďže nebolo vypracované v súlade s regulačným postupom s kontrolou, ktorý upravovalo rozhodnutie 1999/468/ES (⁵)?
3. S prihliadnutím na to, že rozhodnutie 2013/448/EÚ a/alebo článok 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ vytvárajú asymetriu medzi:

— základom na výpočet upraveným v článku 10a ods. 5 písm. a) a b) [smernice 2003/87/ES], keďže do týchto základov nezahŕňajú emisie z výroby elektrickej energie súvisiace so spaľovaním odpadových plynov a z kombinovanej výroby tepla, ktoré sa uskutočňujú v zariadeniach zaradených do prílohy I citovanej smernice,

- a kritériami stanovenými v článku 10a ods. 1 a 4 uvedenej smernice pre bezodplatné pridelovanie emisných kvót, ktoré zahŕňa túto kategóriu emisií:
- a) Je rozhodnutie 2013/448/EÚ a/alebo článok 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ v rozpore s článkom 10a ods. 5 v spojení s článkom 3 písm. u) a tretím pododsekom *in fine* citovaného článku 10a ods. 1 smernice 2003/87/ES, pokiaľ sa v nich uvádza, že emisie vyprodukované spaľovaním odpadových plynov alebo výrobou tepla v zariadeniach, ktoré vyrábajú elektrickú energiu, zaradených do prílohy I uvedenej smernice, sú v každom prípade emisiami „výrobcov elektrickej energie“ na účely určenia maximálneho limitu emisií pre priemyselné odvetvie, a preto musia byť vylúčené z tohto výpočtu?
 - b) Aj v prípade zápornej odpovede na predchádzajúcu otázku, je rozhodnutie 2013/448/EÚ a/alebo článok 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ v rozpore s článkom 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES a/alebo s cieľmi tejto smernice, pokiaľ vylučujú zo základu na výpočet maximálneho limitu priemyselných emisií, ktorý upravuje uvedené ustanovenie, emisie z výroby elektrickej energie z odpadových plynov a z kombinovanej výroby tepla vyprodukované v zariadeniach zaradených do prílohy I citovanej smernice, ktorým však možno bezodplatne prideliť emisné kvóty v súlade s článkom 10a ods. 1 až 4 tej istej smernice?
4. Je rozhodnutie Komisie [2013/448/EÚ] a prípadne rozhodnutie 2011/278/EÚ, ktoré sa vykonáva uvedeným rozhodnutím, v rozpore s článkom 10a [ods.] 12 smernice, pokiaľ rozširuje medziodvetvový korekčný faktor na odvetvia vymedzené v rozhodnutí Komisie 2010/2/EÚ ⁽⁶⁾ (teraz rozhodnutie 2014/746/EÚ ⁽⁷⁾) ako odvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, s následným znížením bezodplatne pridelovaných emisných kvót?
5. Je rozhodnutie [2013/448/EÚ] v rozpore s článkom 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES v rozsahu, v akom Európska komisia pri určovaní overených emisií vyprodukovaných v období rokov 2005 až 2007, ktoré sú uvedené v písmenách a) a b) uvedeného odseku:
- a) nezohľadnila emisie, ktoré neboli uvedené v nezávislom registri transakcií Spoločenstva, aj keď išlo o emisie, ktorých registrácia v posudzovanom období nebola povinná,
 - b) v rámci možností extrapolovala relevantné údaje z overených emisií z rokov nasledujúcich po roku 2008 tak, že uplatnila faktor 1,74 % opačným smerom,
 - c) vylúčila všetky emisie zo zariadení zatvorených pred 30. júnom 2011?

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2013/448/EÚ z 5. septembra 2013 o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 240, s. 27).

⁽²⁾ Ú. v. ES C 364, s. 1.

⁽³⁾ Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mím. vyd. 15/007, s. 631).

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozhodnutie Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu (Ú. v. ES L 184, s. 23; Mím. vyd. 01/003, s. 124).

⁽⁶⁾ Rozhodnutie Komisie 2010/2/EÚ z 24. decembra 2009, ktorým sa podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES určuje zoznam odvetví a pododvetví, ktoré sa považujú za odvetvia a pododvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka (Ú. v. EÚ L 1, s. 10).

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 308, s. 114.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 13. júla 2015 –
Dow Chemical Ibérica S.A./Administración del Estado

(Vec C-372/15)

(2015/C 311/44)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Dow Chemica Ibérica S.A.

Žalovaný: Administración del Estado

Prejudiciálne otázky

1. Je rozhodnutie [2013/448/EÚ] ⁽¹⁾ v rozpore s článkom 296 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a s článkom 41 Charty základných práv ⁽²⁾, v rozsahu, v akom bol korekčný faktor stanovený prostredníctvom mechanizmu, ktorý v rozpore s povinnosťou odôvodnenia nedovoľuje prevádzkovateľom dotknutých zariadení oboznámiť sa s údajmi, výpočtami a kritériami zohľadnenými pri jeho prijímaní?
2. Je rozhodnutie 2013/448/EÚ, ktoré daným spôsobom konkretizuje a určuje maximálny limit emisií priemyselného odvetvia a medziodvetvový korekčný faktor, ktoré sú stanovené v článku 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES ⁽³⁾ a v článku 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ ⁽⁴⁾, v rozpore s článkom 10a ods. 1 a článkom 23 ods. 3 uvedenej smernice z roku 2003, keďže nebolo vypracované v súlade s regulačným postupom s kontrolou, ktorý upravovalo rozhodnutie 1999/468/ES ⁽⁵⁾?
3. S prihliadnutím na to, že rozhodnutie 2013/448/EÚ a/alebo článok 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ vytvárajú asymetriu medzi:
 - základom na výpočet upraveným v článku 10a ods. 5 písm. a) a b) [smernice 2003/87/ES], keďže do týchto základov nezahŕňajú emisie z výroby elektrickej energie súvisiace so spaľovaním odpadových plynov a z kombinovanej výroby tepla, ktoré sa uskutočňujú v zariadeniach zaradených do prílohy I citovanej smernice,
 - a kritériami stanovenými v článku 10a ods. 1 a 4 uvedenej smernice pre bezodplatné pridelovanie emisných kvót, ktoré zahŕňa túto kategóriu emisií:
 - a) Je rozhodnutie 2013/448/EÚ a/alebo článok 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ v rozpore s článkom 10a ods. 5 v spojení s článkom 3 písm. u) a tretím pododsekom *in fine* citovaného článku 10a ods. 1 smernice 2003/87/ES, pokiaľ sa v nich uvádza, že emisie vyprodukované spaľovaním odpadových plynov alebo výrobou tepla v zariadeniach, ktoré vyrábajú elektrickú energiu, zaradených do prílohy I uvedenej smernice, sú v každom prípade emisiami „výrobcov elektrickej energie“ na účely určenia maximálneho limitu emisií pre priemyselné odvetvie, a preto musia byť vylúčené z tohto výpočtu?
 - b) Aj v prípade zápornej odpovede na predchádzajúcu otázku, je rozhodnutie 2013/448/EÚ a/alebo článok 15 rozhodnutia 2011/278/EÚ v rozpore s článkom 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES a/alebo s cieľmi tejto smernice, pokiaľ vylučujú zo základu na výpočet maximálneho limitu priemyselných emisií, ktorý upravuje uvedené ustanovenie, emisie z výroby elektrickej energie z odpadových plynov a z kombinovanej výroby tepla vyprodukované v zariadeniach zaradených do prílohy I citovanej smernice, ktorým však možno bezodplatne prideliť emisné kvóty v súlade s článkom 10a ods. 1 až 4 tej istej smernice?

4. Je rozhodnutie Komisie [2013/448/EÚ] a prípadne rozhodnutie 2011/278/EÚ, ktoré sa vykonáva uvedeným rozhodnutím, v rozpore s článkom 10a [ods.] 12 smernice, pokiaľ rozširuje medziodvetvový korekčný faktor na odvetvia vymedzené v rozhodnutí Komisie 2010/2/EÚ ⁽⁶⁾ (teraz rozhodnutie 2014/746/EÚ ⁽⁷⁾) ako odvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka, s následným znížením bezodplatne pridelených emisných kvót?
5. Je rozhodnutie [2013/448/EÚ] v rozpore s článkom 10a ods. 5 smernice 2003/87/ES v rozsahu, v akom Európska komisia pri určovaní overených emisií vyprodukovaných v období rokov 2005 až 2007, ktoré sú uvedené v písmenách a) a b) uvedeného odseku:
- nezoohľadnila emisie, ktoré neboli uvedené v nezávislom registri transakcií Spoločenstva, aj keď išlo o emisie, ktorých registrácia v posudzovanom období nebola povinná,
 - v rámci možností extrapolovala relevantné údaje z overených emisií z rokov nasledujúcich po roku 2008 tak, že uplatnila faktor 1,74 % opačným smerom,
 - vylúčila všetky emisie zo zariadení zatvorených pred 30. júnom 2011?

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie 2013/448/EÚ z 5. septembra 2013 o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 240, s. 27).

⁽²⁾ Ú. v. ES C 364, s. 1.

⁽³⁾ Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631).

⁽⁴⁾ Rozhodnutie Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného pridelovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozhodnutie Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999, ktorým sa ustanovujú postupy pre výkon vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu (Ú. v. ES L 184, s. 23; Mim. vyd. 01/003, s. 124).

⁽⁶⁾ Rozhodnutie Komisie 2010/2/EÚ z 24. decembra 2009, ktorým sa podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES určuje zoznam odvetví a pododvetví, ktoré sa považujú za odvetvia a pododvetvia, ktoré čelia vysokému riziku úniku uhlíka (Ú. v. EÚ L 1, s. 10).

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 308, s. 114.

Žaloba podaná 17. júla 2015 – Európska komisia/Rada Európskej únie

(Vec C-389/15)

(2015/C 311/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie Rady zo 7. mája 2015 povoľujúce začatie rokovaní o revidovanej Lisabonskej dohode o ochrane označení pôvodu a ich medzinárodného zápisu v súvislosti so záležitosťami, ktoré patria do právomoci Európskej únie,
- zachovať účinky napadnutého rozhodnutia, pokiaľ je to vhodné, až do nadobudnutia účinnosti nového rozhodnutia prijatého Radou Európskej únie v primeranej lehote od vyhlásenia tohto rozsudku, podľa článku 218 ods. 3, 4 a 8 ZFEÚ,
- zaviazat' Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý žalobný dôvod: Napadnuté rozhodnutie uznáva existenciu právomoci členských štátov v rozpore s článkom 3 ZFEÚ, keďže rokovania sa týkajú dohody, ktorá patrí do výlučnej právomoci Únie.

Druhý žalobný dôvod: Porušenie článku 207 ods. 3 a článku 218 ods. 3, 4 a 8 ZFEÚ, pretože Rada určila za „vyjednávačov“ členské štáty v oblasti, ktorá patrí do právomoci Únie a neprijala napadnuté rozhodnutie v súlade s požadovanou väčšinou.

Odvolanie podané 21. júla 2015: John Dalli proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia rozšírená komora) z 12. mája 2015 vo veci T-562/12, John Dalli/Európska komisia

(Vec C-394/15 P)

(2015/C 311/46)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: John Dalli (v zastúpení: L. Levi a S. Rodrigues, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor:

- rozhodol, že odvolanie je prípustné,
- zrušil napadnutý rozsudok,
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil povinnosť nahradiť symbolickú sumu 1 euro za morálnu ujmu a predbežne nahradiť 1 913 396 eur za materiálnu ujmu,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ odôvodňuje svoje odvolanie z týchto dôvodov:

- prvý odvolací dôvod vychádza z tvrdenia, že Všeobecný súd rozhodol *ultra petita*, pretože zmenil predmet sporu,
 - druhý odvolací dôvod vychádza z tvrdenia, že rozsudok nie je dostatočne odôvodnený,
 - tretí odvolací dôvod vychádza z tvrdenia, že bolo porušené konanie s tým, že došlo k negatívnemu zásahu do jeho záujmov, vrátane práva na obranu,
 - štvrtý odvolací dôvod vychádza z viacerých skreslení skutkového stavu a dôkazov a
 - piaty odvolací dôvod napáda výklad a aplikáciu práva Európskej únie Všeobecným súdom.
-

VŠEOBECNÝ SÚD

Uznesenie Všeobecného súdu z 29. júna 2015 – Frank Bold/Komisia

(Vec T-19/13) ⁽¹⁾

(„Životné prostredie — Smernica 2003/87/ES — Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov — Rozhodnutie, ktorým boli Českej republike prechodne pridelené kvóty zdarma v súvislosti s modernizáciou postupov výroby elektriny — Žiadosť o interné preskúmanie rozhodnutia — Neexistencia individuálne určeného opatrenia — Rozhodnutie Komisie o neprípustnosti žiadosti o preskúmanie — Žaloba čiastočne zjavne neprípustná a čiastočne zjavne bez právneho základu“)

(2015/C 311/47)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Frank Bold Society, predtým Ekologický právni servis (Brno, Česká republika) (v zastúpení: P. Černý, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne P. Oliver a L. Pignataro-Nolin, neskôr L. Pignataro-Nolin a J. Tomkin, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, T. Müller a D. Hadroušek, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie C (2012) 8382 final z 12. novembra 2012, ktorým sa zamietla žiadosť o interné preskúmanie rozhodnutia Komisie C (2012) 4576 final zo 6. júla 2012, ktorým boli Českej republike prechodne pridelené kvóty zdarma v súvislosti s modernizáciou postupov výroby elektriny, ako neprípustná, a zároveň na zrušenie tohto posledného uvedeného rozhodnutia.

Výrok

1. *Žaloba sa zamietla.*
2. *Frank Bold Society znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.*
3. *Česká republika znáša svoje vlastné trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 79, 16.3.2013.

Uznesenie Všeobecného súdu z 22. júna 2015 – In vivo/Komisia

(Vec T-690/13) ⁽¹⁾

(„Žaloba na nečinnosť — Odmietnutie OLAF-u začať externé vyšetrovanie — Vyjadrenie — Návrh na vydanie príkazu — Neexistencia priamej dotknutosti — Neprípustnosť“)

(2015/C 311/48)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: In vivo OOO (Abinsk, Rusko) (v zastúpení: T. Huopalainen, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: J.-P. Keppenne a J. Baquero Cruz, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba smerujúca k tomu, aby Všeobecný súd konštatoval nečinnosť Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF), ktorú predstavuje odmietnutie začať externé vyšetrovanie, a uložil mu napraviť túto situáciu

Výrok

1. Žaloba sa zamieta ako neprípustná.
2. In vivo OOO je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 151, 19.5.2014.

Uznesenie Všeobecného súdu z 24. júna 2015 – Wm. Wrigley Jr./ÚHVT (Extra)

(Vec T-552/14) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Spoločenstva — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva Extra — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjavne bez právneho základu“)

(2015/C 311/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Kinkeldey, S. Brandstätter a C. Schmitt, avocats)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: D. Walicka, splnomocnená zástupkyňa)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu ÚHVT z 19. mája 2014 (vec R 199/2014-5) týkajúcej sa prihlášky obrazového označenia Extra ako ochrannej známky Spoločenstva

Výrok

1. Žaloba sa zamietá.
2. Wm. Wrigley Jr. Company je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 351, 6.10.2014.

Uznesenie Všeobecného súdu z 24. júna 2015 – Wm. Wrigley Jr./ÚHVT (Extra)

(Vec T-553/14) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Spoločenstva — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva Extra — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjavne bez právneho základu“)

(2015/C 311/50)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Kinkeldey, S. Brandstätter a C. Schmitt, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: D. Walicka, splnomocnená zástupkyňa)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu ÚHVT z 19. mája 2014 (vec R 218/2014-5) týkajúcej sa prihlášky obrazového označenia Extra ako ochrannej známky Spoločenstva

Výrok

1. Žaloba sa zamietá.
2. Wm. Wrigley Jr. Company je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 351, 6.10.2014.

Uznesenie Všeobecného súdu z 24. júna 2015 – Wm. Wrigley Jr./ÚHVT (Vyobrazenie gule)(Vec T-625/14) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Spoločenstva — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva vyobrazujúcej guľu — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjavne bez právneho základu“)**

(2015/C 311/51)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Kinkeldey, S. Brandstätter a C. Schmitt, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: J. Crespo Carrillo, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu ÚHVT zo 17. júna 2014 (vec R 168/2014-5), týkajúcej sa prihlášky obrazového označenia vyobrazujúceho guľu ako ochrannej známky Spoločenstva

Výrok

1. Žaloba sa zamieta.
2. Wm. Wrigley Jr. Company je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 351, 6.10.2014.

Uznesenie Všeobecného súdu z 24. júna 2015 – Wm. Wrigley Jr./ÚHVT (Vyobrazenie modrej gule)(Vec T-626/14) ⁽¹⁾**(„Ochranná známka Spoločenstva — Prihláška obrazovej ochrannej známky Spoločenstva vyobrazujúcej modrú guľu — Absolútny dôvod zamietnutia — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 — Žaloba zjavne bez právneho základu“)**

(2015/C 311/52)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Spojené štáty) (v zastúpení: M. Kinkeldey, S. Brandstätter a C. Schmitt, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: J. Crespo Carrillo, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu ÚHVT zo 17. júna 2014 (vec R 169/2014-5) týkajúcej sa prihlášky obrazového označenia vyobrazujúceho modrú guľu ako ochranné známky Spoločenstva

Výrok

1. Žaloba sa zamietá.
2. Wm. Wrigley Jr. Company je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 351, 6.10.2014.

Žaloba podaná 12. júna 2015 – IR/ÚHVT – Pirelli Tyre (popchrono)

(Vec T-132/15)

(2015/C 311/53)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: IR (Caen, Francúzsko) (v zastúpení: C. de Marguerye, lawyer)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Pirelli Tyre SpA (Miláno, Taliansko)

Údaje týkajúce sa konania pred ÚHVT

Majiteľ spornej ochranné známky: žalobca.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Spoločenstva „popchrono“ – ochranná známka Spoločenstva č. 4 177 267.

Konanie pred ÚHVT: konanie o výmaze.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu ÚHVT z 13. februára 2015 vo veci R 217/2014-5.

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhovel jeho návrhom,
- zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu z 13. februára 2015,
- potvrdil vlastnícke právo k ochranné známke POPCHRONO,
- uložil ÚHVT povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie práva byť vypočutý,
- úzky výklad pojmu „riadne používanie“ zo strany odvolacieho senátu,
- opätovné riadne používanie predmetnej ochrannej známky Spoločenstva mal ÚHVT posudzovať na základe dokladov, ktoré predložil žalobca, vrátane skoršej licenčnej zmluvy predloženej viac ako tri mesiace pred podaním návrhu na výmaz,
- ÚHVT neprihliadal na porušovanie základných pravidiel hospodárskej súťaže a na úmysel jedného z účastníkov konania spôsobovať obštrukcie druhému účastníkovi konania.

Žaloba podaná 30. júna 2015 – Papapanagiotou/Parlament**(Vec T-351/15)**

(2015/C 311/54)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Papapanagiotou AVEEA (Serres, Grécko) (v zastúpení: S. Pappas a I. Ioannidis, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie D(2015)12887 z 27. apríla 2015 vydané generálnym riaditeľom generálneho riaditeľstva Infraštruktúra a logistika, ktorým bola odmietnutá ponuka žalobkyne v súvislosti s časťami č. 1, 2 a 4 verejného obstarávania „Kancelársky nábytok“ č. INLO.AO-2012-017-LUX-UAGBI-02 „týkajúceho sa nadobudnutia *standardného, exekutívneho a nadštandardného kancelárskeho nábytku a kancelárskych doplnkov*“, a ktorým generálny riaditeľ žalobkyňu informoval, že pri posudzovaní všetkých ponúk v rámci uvedeného verejného obstarávania nezohľadnil jedno z kritérií na vyhodnotenie ponúk uvedené v súťažných podkladoch, a
- zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobkyne.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na nezákonnosti sporného rozhodnutia spôsobenej nezohľadnením podkritéria na vyhodnotenie ponúk „konštrukcia (rezistencia voči rozbitiu, odretiu, škrabancom a strate farby)“ v rámci verejného obstarávania, čo predstavuje porušenie špecifikácie, článku 110 ods. 1 a článku 113 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie (ďalej len „finančné nariadenie“) a všeobecných zásad rovnosti zaobchádzania a transparentnosti.

2. Druhý žalobný dôvod založený na nedostatku odôvodnenia verejného obstarávateľa, keďže neuviedol vlastnosti a výhody týkajúce sa vybraných ponúk v rozpore s článkom 113 ods. 2 finančného nariadenia, s článkom 161 ods. 3 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 1268/2012 z 29. októbra 2012 o pravidlách uplatňovania finančného nariadenia (ďalej len „pravidlá uplatňovania finančného nariadenia“), s článkom 41 Charty základných práv Európskej únie a napokon s článkom 296 ZFEÚ.
3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení zásady transparentnosti zakotvenej v článku 102 finančného nariadenia a v článku 15 ods. 3 ZFEÚ, keďže verejný obstarávateľ neuviedol nijakú informáciu ani údaj v súvislosti s otázkou, či vzorky uvedené v ponukách na účely ich opätovného preskúmania boli zhodné so vzorkami, ktoré boli pôvodne preskúvané v rámci prvého hodnotenia ponúk, ktoré bolo následne zrušené.

Žaloba podaná 26. júna 2015 – NeXovation/Komisia

(Vec T-353/15)

(2015/C 311/55)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: NeXovation, Inc. (Hendersonville, Spojené štáty) (v zastúpení: A. von Bergwelt, F. Henkel a M. Nordmann, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- čiastočne zrušil rozhodnutie Európskej komisie C(2014) 3634 final z 1. októbra 2014 (v znení korigenda k rozhodnutiu z 13. apríla 2015) o štátnej pomoci SA.31550, ktorú poskytlo Nemecko spoločnosti Nürburgring, v rozsahu, v akom:
- predaj majetku spoločností Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH a Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nepredstavuje štátnu pomoc, ako je stanovené v prvej zarážke odôvodnenia 285 napadnutého rozhodnutia,
- predaj majetku spoločností Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH a Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nevedie k hospodárskej kontinuite medzi spoločnosťami Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH a Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH a spoločnosťou Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, novou majiteľkou dotknutého majetku, alebo jej dcérskymi spoločnosťami, ako je stanovené v prvej vete druhej zarážky odôvodnenia 295 napadnutého rozhodnutia,
- akékoľvek nevrátenie nezlučiteľnej štátnej pomoci sa nedotkne spoločnosti Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH, ktorá predávaný majetok kúpila na základe verejnej súťaže, alebo jej dcérskych spoločností, ako je stanovené v článku 3 ods. 2 výroku napadnutého rozhodnutia, a to na základe druhej vety druhej zarážky odôvodnenia 285 napadnutého rozhodnutia,
- uložil Komisii povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené žalobkyňou.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa spochybňuje rozhodnutie Komisie z 1. októbra 2014 (spolu s korigendom z 13. apríla 2015) v rozsahu, v akom sa v ňom konštatuje, že predaj majetku komplexu Nürburgring nepredstavuje štátnu pomoc, že predaj majetku nevedie k finančnej/hospodárskej kontinuite medzi predajcami a kupujúcim a že prípadné vrátenie nezlučiteľnej štátnej pomoci sa nedotkne kupujúceho.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže nepochopila význam otvorenej, transparentnej a nediskriminačnej verejnej súťaže s predajom tomu, kto ponúkne najvyššiu cenu, a náležite nevyšetrila účasť štátu na predaji.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 107 ods. 1 ZFEÚ, keďže prijala záver, že dočasná nájomná zmluva na majetok okruhu nepredstavuje štátnu pomoc a že predajcovia sa nedopustili nezákonného ovplyvňovania predaja majetku ruskému investorovi.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila zásadu finančnej/hospodárskej kontinuity.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nezačala formálne vyšetrovanie.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila práva žalobkyne podľa článku 20 ods. 2 nariadenia č. 659/1999.
6. Šiesty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia porušila zásady nestranného a náležitého vyšetrovania.
7. Siedmy žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne uplatnila článok 296 ods. 2 ZFEÚ.

Odvolyvanie podané 9. júla 2015: CJ proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 29. apríla 2015 v spojených veciach F-159/12 a F-161/12, CJ/ECDC

(Vec T-370/15 P)

(2015/C 311/56)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolyateľ: CJ (Agios Stefanos, Grécko) (v zastúpení: V. Kolias, advokát)

Ďalší účastník konania: Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (ECDC)

Návrhy

Odvolyateľ navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozsudok Súdu pre verejnú službu z 29. apríla 2015, CJ/ECDC, F-159/12 a F-161/12, EU:F:2015:38, v rozsahu v akom:
 - zamietol čiastočne žalobu podanú vo veci F-159/12 a rozhodol, že odvolateľ znáša svoje vlastné trovy konania,
 - zamietol v plnom rozsahu žalobu podanú vo veci F-161/12 a rozhodol, že odvolateľ znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania ECDC,

- zaviazal odvolateľa, aby zaplatil Súdu pre verejnú službu sumu 2 000 eur ako náhradu časti nevyhnutných výdavkov, ktoré Súd pre verejnú službu musel vynaložiť,
- v dôsledku toho, ak rozhodne, že toto odvolanie je dôvodné:
 - zrušil napadnuté rozhodnutie z 24. februára 2012,
 - zaviazal ECDC na náhradu nemajetkovej ujmy vzniknutej odvolateľovi, ktorá bola predmetom prvého žalobného dôvodu uvedeného vo veci F-161/12, ohodnotenej *ex aequo et bono* na sumu 80 000 eur,
 - zaviazal ECDC na náhradu nemajetkovej ujmy vzniknutej odvolateľovi, ktorá bola predmetom vzájomných návrhov o náhradu škody, uplatňovaných v konaní na prvom stupni, ohodnotenej *ex aequo et bono* na sumu 56 800 eur,
- zaviazal ECDC na náhradu trov konania na prvom stupni a trov tohto konania o odvolaní.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľ uvádza sedem odvolacích dôvodov.

1. Prvý odvolací dôvod je založený na tom, že Súd pre verejnú službu tým, že zamietol ako neprípustnú repliku odvolateľa preto, že táto replika, ako aj jej prílohy, sa netýkali priamo určitých príloh vyjadrenia k žalobe predloženého ECDC, porušil zásadu kontradiktórnosti.
2. Druhý odvolací dôvod je založený na tom, že Súd pre verejnú službu nerozhodol o vzájomných návrhoch podaných po prvýkrát v rámci konania, týkajúcich sa náhrady nemajetkovej ujmy vzniknutej určitými vyhláseniami uvedenými v obrane ECDC.
3. Tretí odvolací dôvod je založený na tom, že Súd pre verejnú službu porušil ustanovenia článku 91 ods. 1 služobného poriadku, keď rozhodol, že nemôže skúmať pravdivosť tvrdení o zlej finančnej správe ECDC, keďže ich už skúmal OLAF.
4. Štvrtý odvolací dôvod je založený na tom, že Súd pre verejnú službu podal nesprávny výklad:
 - článku 47 písm. b) bodu ii) v spojení s článkom 86 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie („PZOZ“), keď rozhodol, že odvolateľ mohol byť prepustený pre neuposlušnosť bez disciplinárneho konania,
 - článku 41 ods. 2 písm. a) Charty základných práv Európskej únie vzhľadom na lehoty poskytnuté odvolateľovi na predloženie svojho pohľadu na vec pred prepustením,
 - článku 48 ods. 1 Charty, keď uznal ako dôkazy tvrdenia, podľa ktorých odvolateľ konal spôsobom, ktorý je trestne stíhateľný, hoci nikdy nebol stíhaný, ani odsúdený za takéto konanie v trestnoprávnom konaní,
 - povinnosti obozretnosti zamestnávateľa, keď rozhodol, že ECDC nemusel priznať určité práva na obranu žalobcovi v priebehu správneho prešetrovania na základe prílohy IX služobného poriadku.
5. Piaty odvolací dôvod je založený na tom, že Súd pre verejnú službu sa dopustil nesprávneho výkladu prvého, piateho a ôsmeho žalobného dôvodu, ako aj žalobného návrhu.
6. Šiesty odvolací dôvod je založený na tom, že Súd pre verejnú službu vykonal nesprávnu právnu kvalifikáciu určitých skutkových okolností.
7. Siedmy odvolací dôvod je založený na tom, že Súd pre verejnú službu skreslil určité dôkazy.

Žaloba podaná 9. júla 2015 – Preferisco Foods/ÚHVT – Piccardo & Savore' (PREFERISCO)**(Vec T-371/15)**

(2015/C 311/57)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Preferisco Foods Ltd (Vancouver, Kanada) (v zastúpení: G. Macias Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal, E. Armero, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Piccardo & Savore' Srl (Chiusavecchia, Taliansko)

Údaje týkajúce sa konania pred ÚHVT

Prihlasovateľ: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Spoločenstva obsahujúca slovný prvok „PREFERISCO“ – ochranná známka Spoločenstva č. 10 974 616.

Konanie pred ÚHVT: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 15. apríla 2015 vo veci R 2598/2013-2.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- čiastočne zrušil napadnuté rozhodnutie druhého odvolacieho senátu ÚHVT z 15. apríla 2015 vo veci R 2598/2013-2, konkrétne pokiaľ ide o zamietnutie prihlášky ochrannej známky Spoločenstva č. 10974616 „PREFERISCO“ pre tovary v triedach 29 a 30,
- uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy konania vrátane trov, ktoré vznikli v konaní pred námietkovým oddelením a druhým odvolacím senátom ÚHVT.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 16. júla 2015 – Perfetti Van Melle Benelux/ÚHVT – PepsiCo (3D)**(Vec T-390/15)**

(2015/C 311/58)

*Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Holandsko) (v zastúpení: P. Testa, lawyer)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: PepsiCo, Inc. (New York, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred ÚHVT

Prihlasovateľ: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: čierno-biela obrazová ochranná známka Spoločenstva obsahujúca slovný prvok „3D“ – prihláška č. 9 384 041.

Konanie pred ÚHVT: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu ÚHVT z 8. mája 2015 vo veci R 465/2014-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie, vyhovel prihláške č. 9 384 041 pre tovary: čokoláda, pečivo, cukrovinky, cukríky, žuvacie cukríky, drops, želatínový drops, karamel, žuvačky, lízatká, sladké drierko, želatíny (cukrovinky), toffee, mentolky, sladkosti,
- uložil PepsiCo, Inc., povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 13. júla 2015 – Università del Salento/Komisía

(Vec T-393/15)

(2015/C 311/59)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Università del Salento (Lecce, Taliansko) (v zastúpení: F. Vetrò, advokát)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd zrušil napadnuté akty a následne nariadil, aby boli Fakulte inovatívneho inžinierstva Università del Salento uhradené dlžné sumy na základe zmluvy s názvom „Support for training carrer of researchers, Grant Agreement N. 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises“ so všetkými právnymi následkami, vrátane náhrady nákladov tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba smeruje proti aktu Európskej únie, vydaného Generálnym riaditeľstvom pre rozpočet a plnenie rozpočtu (Všeobecný rozpočet a EDF), Vymáhanie pohľadávok zo 4. mája 2015, č. N. D/CA – B.2 – 005817 a pripojenému oznámeniu o dlhu. Uvedený akt sa týka započítania pohľadávky, ktorú Fakulta inovatívneho inžinierstva Università del Salento mala voči Komisii na účely plnenia zmluvy v rámci tzv. programu Marie Curie s názvom „Support for training carrer of researchers, Grant Agreement N. 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises“, dlhom, ktorý podľa Komisie, Fakulta právnych vied tej istej Università del Salento mala voči Európskej komisii na základe zmluvy s názvom „Agreement JUST/2010/JPEN/AG/1540 – Judicial Training and Research on EU crimes against environment and maritime pollution“.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článkov 3 a 24 Talianskej ústavy, na zneužití právomoci, na prekročení právomoci na základe nesprávnych predpokladov, na nedostatočnom vyšetrowaní, na skutkovom omyle, ako aj na porušení a nesprávnom uplatnení článku 81 finančného nariadenia Európskej únie.

— Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že započítanie bolo vykonané za porušenia európskych noriem istoty, likvidity a splatnosti. V prejednávanej veci dlžník spochybňuje údajný dlh, ako vyplýva z korešpondencie vložennej do spisu. Rozhodnutie Komisie je jednostranné a ako také porušuje zásadu rovnosti.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení a nesprávnom výklade zásady účinnosti právneho poriadku Únie, na porušení a nesprávnom uplatnení zásady riadneho finančného hospodárenia a prekročení právomoci z dôvodu nedostatočného vyšetrowania.

— Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že sumy vyhradené na výskumný projekt Fakulty inovatívneho inžinierstva mali byť určené výlučne na výskumnú činnosť, pre ktorú boli priznané a nemohli byť predmetom započítania pohľadávkami týkajúcimi sa iných činností súvisiacich s uskutočňovaním dotknutého výskumného projektu, pretože by to viedlo k porušeniu zásady účinnosti. Napadnuté akty tiež vedú k porušeniu zásady riadneho finančného hospodárenia, keďže Komisia pri započítaní nepoužila priznané sumy v súlade s ich účelom.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení a nesprávnom uplatnení článku 296 ZFEÚ.

— Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že napadnutý akt nespĺňa povinnosť odôvodnenia stanovenú vo vyššie uvedenom ustanovení, keďže neuvádza zdroje, dôvody, ani právne podmienky rozhodnutia započítať sumy očakávané Fakultou inovatívneho inžinierstva sumami požadovanými Fakultou právnych vied.

Odvolanie podané 14. júla 2015: Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (ECDC) proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 29. apríla 2015 v spojených veciach F-159/12 a F-161/12, CJ/ECDC

(Vec T-395/15 P)

(2015/C 311/60)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľ: Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (ECDC) (v zastúpení: J. Mannheim a A. Daume, splnomocnení zástupcovia, D. Waelbroeck a A. Duron, advokáti)

Ďalší účastník konania: CJ (Agios Stefanos, Grécko)

Návrhy

Odvolateľ navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozsudok Súdu pre verejnú službu z 29. apríla 2015 v spojených veciach F-159/12 a F-161/12 vzhľadom na dôvody uvedené v odvolaní, a

— zaviazal ďalšieho účastníka konania na náhradu trov konania.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľ uvádza dva dôvody.

1. Prvý odvolací dôvod je založený na tvrdení, že sa Súd pre verejnú službu dopustil nesprávneho právneho posúdenia v súvislosti s rozsahom práva byť vypočutý.
 - Súd pre verejnú službu bez odkazu na judikatúru a bez poskytnutia konkrétneho odôvodnenia poskytol výklad rozsahu práva byť vypočutý extenzívne, a použil ho nielen na tvrdenia uplatňované voči jednotlivcovi, ale aj na dôsledky správania takéhoto jednotlivca. Prístup, ktorý Súd pre verejnú službu zaujal k rozsahu práva byť vypočutý, navyše odporuje jeho vlastným zisteniam uvedeným v napadnutom rozsudku.
2. Druhý odvolací dôvod je založený na tvrdení, že sa Súd pre verejnú službu dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pokiaľ ide o záver, ku ktorému dospel na základe posúdenia otázky, či by bez tej protiprávnosti viedlo konanie k odlišnému výsledku.
 - Konanie by bez uvádzanej protiprávnosti nevedlo k odlišnému výsledku, lebo Súd pre verejnú službu uznal, že vzťah dôvery medzi ďalším účastníkom konania a navrhovateľom je nenapraviteľne narušený.

Žaloba podaná 20. júla 2015 – Morgan & Morgan/ÚHVT – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)

(Vec T-399/15)

(2015/C 311/61)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Morgan & Morgan International Insurance Brokers S.r.l. (Conegliano, Taliansko) (v zastúpení: F. Gatti a F. Caricato, lawyers)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Grupo Morgan & Morgan (Ciudad de Panamá, Panama)

Údaje týkajúce sa konania pred ÚHVT

Prihlasovateľ: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Spoločenstva obsahujúca slovné prvky „Morgan & Morgan“ – prihláška č. 11 596 087.

Konanie pred ÚHVT: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu ÚHVT zo 7. mája 2015 vo veci R 1657/2014-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- uznal žalobu podanú žalobkyňou a vyhlásil ju za prípustnú a dôvodnú,
- zmenil napadnuté rozhodnutie,
- povolil konečný zápis ochrannej známky Spoločenstva č. 11 596 087 v mene Morgan & Morgan International Insurance Brokers S.r.l. pre triedu 36,
- uložil ÚHVT povinnosť nahradiť trovy všetkých troch konaní.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 22. júla 2015 – Poľská republika/Európska komisia**(Vec T-402/15)**

(2015/C 311/62)

*Jazyk konania: poľština***Účastníci konania**

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskej komisie z 11. mája 2015 [oznámené pod číslom C(2015) 3228] o neposkytnutí finančného príspevku z Európskeho fondu regionálneho rozvoja na veľký projekt „Európske stredisko spoločných služieb – Inteligentné systémy logistiky“ v rámci operačného programu „Inovatívne hospodárstvo“ patriaceho pod cieľ „Konvergencia v Poľsku“,
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení ustanovení článku 41 ods. 1 v spojení s článkom 56 ods. 3 a článkom 60 písm. a) nariadenia (ES) č. 1083/2006, ako aj zásady lojálnej spolupráce v rozsahu, v akom neboli pri hodnotení projektu dodržané hranice kritérií výberu stanovené monitorovacím výborom, pričom Komisia tieto kritériá pri ich stanovení nespochybnila, ako aj na porušení článku 41 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1083/2006 z dôvodu zjavného nedodržania lehoty na posúdenie projektu.
2. Druhý žalobný dôvod založený na nesprávnom výklade podmienok poskytnutia spolufinancovania z Európskeho fondu regionálneho rozvoja (EFRR) v rozsahu, v akom bolo konštatované, že spolufinancovať možno len investície, ktoré majú najväčší potenciál na šírenie inovácií, ako aj na nesprávnom hodnotení projektu v rozsahu, v akom bolo konštatované, že vzhľadom na neexistenciu inovácie nezabezpečuje dodržanie operačného programu „Inovatívne hospodárstvo“.

3. Tretí žalobný dôvod založený na nesprávnom výklade podmienok poskytnutia spolufinancovania z EFRR v rozsahu, v akom bolo konštatované, že spolufinancovať možno len investície vytvárajúce pracovné miesta, ktoré si vyžadujú vysokú kvalifikáciu, ako aj na nesprávnom hodnotení projektu v rozsahu, v akom bolo konštatované, že nevytvára pracovné miesta, ktoré by si vyžadovali vysokú kvalifikáciu.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na nesprávnom hodnotení projektu v rozsahu, v akom bolo konštatované, že nezabezpečuje realizáciu cieľov operačného programu „Inovatívne hospodárstvo“ vzhľadom na neexistenciu pridanej hodnoty a stimulačného účinku.

Žaloba podaná 22. júla 2015 – JYSK/Komisia

(Vec T-403/15)

(2015/C 311/63)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: JYSK sp. z o.o. (Radomsko, Poľsko) (v zastúpení: H. Sønderby Christensen, lawyer)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie C(2015) 3228 final z 11. mája 2015 týkajúce sa finančného príspevku z Európskeho fondu regionálneho rozvoja (EFRR) na projekt „Európske centrum zdieľaných služieb – Inteligentné logistické systémy“, ktorý je časťou operačného programu „Inovatívna ekonomika“ na pomoc z EFRR na cieľ súdržnosti v Poľsku.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že JYSK spĺňa požiadavky stanovené poľskou vládou a účely operačného programu Inovatívna ekonomika 2007 – 2013 (OP IE) a práva Únie.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že projekt je v súlade s OP IE a s právom Únie.

— Žalobkyňa uvádza, že vo svojom rozhodnutí Komisia nespochybňuje súlad kritérií v podopatrení 4.5.2. (príloha 2) s OP IE a s právom Únie. Žalobkyňa ďalej tvrdí, že Komisia nespochybňuje skutočnosť, že projekt je v súlade so stanovenými kritériami a/alebo to, že JYSK je oprávnená na skóre 60,5 bodu.

3. Tretí žalobný dôvod založený na podstate tohto sporu.

— Žalobkyňa uvádza, že tento spor v skutočnosti nemá s JYSK nič spoločné, keďže všetky strany, dokonca aj Komisia, sa zhodujú na skutočnosti, že JYSK splnila stanovené kritériá. Podľa žalobkyne je tento spor preto výlučne sporom poľskej štátnej správy na jednej strane s Komisiou na strane druhej. JYSK by nemala byť jeho obeťou.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že zástupca Komisie potvrdil, že poľská štátna správa dodržiava právo Únie a OP IE.
- Podľa žalobkyne je jasné, že Komisia súhlasí so všetkými stanovenými požiadavkami a akceptovala OP IE a konkrétnu implementáciu.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že Komisia porušuje rozdelenie právomocí medzi Komisiu a poľskú štátnu správu a porušuje zásady subsidiarity a proporcionality.
- Žalobkyňa uvádza, že Komisia nie je oprávnená odmietnuť národnú pomoc z dôvodov, ktoré má posúdiť poľská štátna správa kvôli jej bližším skúsenostiam vo veci. Podľa žalobkyne Komisia tiež nie je oprávnená odmietnuť to z dôvodov, ktoré vedela v čase žiadosti JYSK. „Bodová tabuľka“ (podopatrenie 4.5.2.) údajne vyjadruje presne cieľ a účel OP IE a oba boli zástupcami Komisie v monitorovacom výbore v čase podania žiadosti JYSK známe. Správne pochopenie/výklad OP IE, ako uvádza žalobkyňa, by malo zohľadňovať špecifické vedomosti poľskej štátnej správy týkajúce sa pracovných miest a schopností pracovníkov v Radomsku a Komisia teda nemôže zmeniť vo všetkých podrobnostiach posúdenie poľskej štátnej správy pri vykonávaní programu a tiež nie je správne považovať akýkoľvek zámer, alebo „cieľ“ OP IE za rozhodujúci, ako to robí Komisia. Podľa žalobkyne správne pochopenie OP IE a práva Únie by malo vychádzať zo skutočnosti, že niektoré ustanovenia sú dôležitejšie ako iné – čo ukazuje bodová tabuľka (podopatrenie 4.5.2.).
6. Šiesty žalobný dôvod týkajúci sa tvrdení Komisie.
- Žalobkyňa uvádza, že žiadny z troch hlavných argumentov nebol ani účinný, ani rozhodujúci v tom zmysle, ako uvádza Komisia a to v rámci ich výkladu v čase podania žiadosti JYSK (júl 2008). Podľa žalobkyne preto nemôžu byť v tejto veci relevantné a pokiaľ ich za relevantné bude považovať súd, nemožno ich uznať za rozhodujúce.

Žaloba podaná 27. júla 2015 – Monster Energy/ÚHVT – Hot-Can Intellectual Property (HotoGo self-heating can technology)

(Vec T-407/15)

(2015/C 311/64)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Monster Energy Company (Corona, Spojené štáty) (v zastúpení: P. Brownlow, solicitor)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Hot-Can Intellectual Property Sdn Bhd (Cheras, Malajzia)

Údaje týkajúce sa konania pred ÚHVT

Príhlasovateľ: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka obsahujúca slovné prvky „HotoGo self-heating can technology“ – prihláška č. 11 418 101.

Konanie pred ÚHVT: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu ÚHVT zo 4. mája 2015 vo veci R 1028/2014-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia z 21. februára 2014 vo veci námietky č. B2178567,
- zamietol ochrannú známku v celom jej rozsahu,
- uložil ÚHVT povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzané žalobné dôvody

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009,
- porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.

**Uznesenie Všeobecného súdu z 12. júna 2015 – Matrix Energetics International/ÚHVT (MATRIX
ENERGETICS)**

(Vec T-573/12) ⁽¹⁾

(2015/C 311/65)

Jazyk konania: angličtina

Predseda šiestej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 63, 2.3.2013.

Uznesenie Všeobecného súdu z 29. júna 2015 – InterMune UK a i./EMA

(Vec T-73/13) ⁽¹⁾

(2015/C 311/66)

Jazyk konania: angličtina

Predseda štvrtej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 114, 20.4.2013.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 17. júna 2015 – PRS Mediterranean/ÚHVT – Reynolds Presto Products (NEOWEB)

(Vec T-166/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/67)

Jazyk konania: angličtina

Predseda siedmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 142, 12.5.2014.

Uznesenie Všeobecného súdu z 29. júna 2015 – PSL/ÚHVT – Consortium Menager Parisien (Représentation d'une montre à bracelet)

(Vec T-212/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/68)

Jazyk konania: angličtina

Predseda štvrtej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 245, 28.7.2014.

Uznesenie Všeobecného súdu z 10. júna 2015 – Aalto-korkeakoulusäätö/ÚHVT (APPCAMPUS)

(Vec T-255/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/69)

Jazyk konania: angličtina

Predseda deviatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 235, 21.7.2014.

Uznesenie Všeobecného súdu z 30. júna 2015 – PAN Europe a Unaapi/Komisía

(Vec T-729/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/70)

Jazyk konania: angličtina

Predseda siedmej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 7, 12.1.2015.

Uznesenie Všeobecného súdu z 29. júna 2015 – Closet Clothing/ÚHVT – Closed holding (CLOSET)**(Vec T-815/14) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/71)

Jazyk konania: angličtina

Predseda tretej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 65, 23.2.2015.

Uznesenie Všeobecného súdu z 26. júna 2015 – Navitar/ÚHVT – Elukuva (NaviTar)**(Vec T-93/15) ⁽¹⁾**

(2015/C 311/72)

Jazyk konania: angličtina

Predseda piatej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 127, 20.4.2015.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)



Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK